

Lukáš

¹ Poněvadž mnozí usilovali sepsati pořádně vypravování těch věcí, kteréž jsou u nás jisté, ² Jakž jsou nám vydali ti, kteřížto od počátku sami viděli, a služebníci toho Slova byli, ³ Vidělo se i mně, kterýž jsem toho všeho pravé povědomosti došel, tobě z gruntu o tom pořádně vypsati, výborný Theofile, ⁴ Abys zvěděl jistotu těch věcí, jimž jsi vyučován. ⁵ Byl za dnů Herodesa krále Judského kněz nějaký, jménem Zachariáš, z třídy Abiášovy, a manželka jeho ze dcer Aronových, a jméno její Alžběta. ⁶ Byli pak oba spravedliví před obličejem Božím, chodíce ve všech přikázáních a spravedlnostech Páně bez úhony. ⁷ A neměli plodu, protože Alžběta byla neplodná, a oba se byli zstarali ve dnech svých. ⁸ I stalo se, když on úřad kněžský konal v pořádku třídy své před Bohem, ⁹ Že vedle obyčeje úřadu kněžského los naň přišel, aby položil zápal, vejda do chrámu Páně. ¹⁰ A všecko množství lidu bylo vně, modlíce se v hodinu zápalu. ¹¹ Tedy ukázal se jemu anděl Páně, stoje na pravé straně oltáře zápalu. ¹² A uzřev jej Zachariáš, zstrašil se, a bázeň připadla na něj. ¹³ I řekl jemu anděl: Neboj se, Zachariáši, neboť jest uslyšána modlitba tvá, a Alžběta manželka tvá porodí tobě syna, a nazůveš jméno jeho Jan. ¹⁴ Z čehož budeš míti radost a veselé, a mnozí z jeho narození budou se radovati. ¹⁵ Bude zajisté

veliký před obličejem Páně, a vína i nápoje opojného nebudeš píti, a Duchem svatým bude naplněn hned od života matky své. ¹⁶ A mnohé z synů Izraelských obrátí ku Pánu Bohu jejich. ¹⁷ Neboť, on předejde před obličejem jeho v duchu a v moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům, a nevěřící k opatrnosti spravedlivých, aby tak připravil Pánu lid hotový. ¹⁸ I řekl Zachariáš k andělu: Po čemž to poznám? Nebo já starý jsem, a manželka má zstarala se ve dnech svých. ¹⁹ Odpověděv anděl, řekl jemu: Jáť jsem Gabriel, kterýž stojím před obličejem Božím, a poslán jsem, abych mluvil s tebou, a tyto věci veselé tobě zvěstoval. ²⁰ A aj, budeš němý, a nebudeš moci mluvit až do toho dne, v kterémž se tyto věci stanou, protože jsi neuvěřil řečem mým, kteréž se naplní časem svým. ²¹ Lid pak očekával Zachariáše, a divili se, že on tak prodléval v chrámě. ²² Vyšed pak, nemohl mluvit k nim. I srozuměli, že vidění viděl v chrámě. Nebo on návěští jim dával, a zůstal němý. ²³ I stalo se, když se vyplnili dnové konání úřadu jeho, odšel do domu svého. ²⁴ A po těch dnech počala Alžběta manželka jeho, a tajila se za pět měsíců, řkuci: ²⁵ Že tak mi učinil Pán ve dnech, v nichžto vzezřel, aby odjal mé pohanění mezi lidmi. ²⁶ V měsíci pak šestém poslán jest anděl Gabriel od Boha do města Galilejského, kterémuž jméno Nazarét, ²⁷ Ku panně zasnoubené muži, kterémuž jméno bylo Jozef, z domu Davidova, a jméno panny Maria. ²⁸ I všed k ní anděl, dí: Zdráva milosti došla,

Pán Bůh s tebou, požehnaná ty mezi ženami. ²⁹ Ona pak uzřevši ho, zarmoutila se nad řečí jeho, a myslila, jaké by to bylo pozdravení. ³⁰ I řekl jí anděl: Neboj se, Maria, nebo jsi našla milost u Boha. ³¹ A počneš v životě a porodíš syna, a nazůveš jméno jeho Ježíš. ³² Tentě bude veliký, a Syn Nejvyššího slouti bude, a dát jemu Pán Bůh stolicí Davida otce jeho. ³³ A kralovati bude v domě Jákobově na věky, a království jeho nebude konce. ³⁴ I řekla Maria k andělu: Kterak se to stane, poněvadž já muže nepoznávám? ³⁵ A odpověděv anděl, řekl jí: Duch svatý sstoupí v tě, a moc Nejvyššího zastíní tobě; a protož, což se z tebe svatého narodí, slouti bude Syn Boží. ³⁶ A aj, Alžběta, příbuzná tvá, i ona počala syna v starosti své, a tento jest jí šestý měsíc, kteráž sloula neplodná. ³⁷ Neboť nebude nemožné u Boha všeliké slovo. ³⁸ I řekla Maria: Aj, služebnice Páně, staniž mi se podle slova tvého. I odšel od ní anděl. ³⁹ Tedy povstavši Maria v těch dnech, odešla na hory s chvátáním do města Judova. ⁴⁰ I vešla do domu Zachariášova, a pozdravila Alžběty. ⁴¹ I stalo se, jakž uslyšela pozdravení Marie Alžběta, zplésalo nemluvnátko v životě jejím, a naplněna jest Duchem svatým Alžběta. ⁴² I zvolala hlasem velikým a řekla: Požehnaná ty mezi ženami, a požehnaný plod života tvého. ⁴³ A odkud mi to, aby přišla matka Pána mého ke mně? ⁴⁴ Nebo aj, jakž se stal hlas pozdravení tvého v uších mých, zplésalo radostně nemluvnátko v životě mém. ⁴⁵ A blahoslavená, kteráž uvěřila, neboť dokonány

budou ty věci, kteréž jsou povědíny jí ode Pána. ⁴⁶ Tedy řekla Maria: Velebí duše má Hospodina, ⁴⁷ A veselí se duch můj v Bohu, Spasiteli mém, ⁴⁸ Že jest vzezřel na ponížení služebnice své; neb aj, od této chvíle blahoslaviti mne budou všickni národové. ⁴⁹ Neboť mi učinil veliké věci ten, jenž mocný jest, a svaté jméno jeho, ⁵⁰ A jehož milosrdenství od pokolení až do pokolení bojícím se jeho. ⁵¹ Dokázal moci ramenem svým, rozptýlil pyšné myšlením srdce jejich. ⁵² Sházal mocné s stolic, a povýšil ponížených. ⁵³ Lačné nakrmil dobrými věcmi, a bohaté pustil prázdné. ⁵⁴ Přijal Izraele, služebníka svého, pamětliv jsa na milosrdenství své ⁵⁵ (Jakož mluvil k otcům našim, k Abrahamovi a semeni jeho) na věky. ⁵⁶ I zůstala Maria s ní asi za tři měsíce, a potom navrátila se do domu svého. ⁵⁷ Alžbětě pak naplnil se čas, aby porodila; i porodila syna. ⁵⁸ A uslyšeli sousedé a přátelé její, že Hospodin veliké učinil s ní milosrdenství své, i radovali se spolu s ní. ⁵⁹ Stalo se pak v den osmý, přišli obřezovati dítěte, a nazývali jej jménem otce jeho Zachariášem. ⁶⁰ Ale odpověděvši matka jeho, řekla: Nikoli, ale slouti bude Jan. ⁶¹ I řekli k ní: Však nižádného není v rodu tvém, kterýž by sloul jménem tím. ⁶² I dávali návěští otcí jeho, jak by ho chtěl nazývati. ⁶³ A on požádav deštičky, napsal řka: Jan jest jméno jeho. I divili se všickni. ⁶⁴ A ihned otevřela se ústa jeho a jazyk jeho, i mluvil, velebě Boha. ⁶⁵ Tedy přišla bázeň na všechny sousedy jejich, a po všech horách Judských rozhlásána jsou

všecka ta slova. ⁶⁶ A všickni, kteříž o tom slyšeli, skládali to v srdci svém, řkouce: I kteraké dítě toto bude? A ruka Páně byla s ním. ⁶⁷ Zachariáš pak otec jeho naplněn jest Duchem svatým, a prorokoval řka: ⁶⁸ Požehnaný Pán Bůh Izraelský, že jest navštívil, a učinil vykoupení lidu svému, ⁶⁹ A vyzdvihl nám roh spasení v domu Davida, služebníka svého, ⁷⁰ Jakož mluvil skrze ústa proroků svých svatých, kteříž byli od věků, ⁷¹ O vysvobození z nepřátel našich, a z ruky všech, kteříž nás nenáviděli, ⁷² Aby učinil milosrdenství s otcí našimi, a rozpomenul se na smlouvu svou svatou, ⁷³ Na přísahu, kterouž jest přísáhl Abrahamovi, otcí našemu, že jistě nám to dá, ⁷⁴ Abychom bez strachu, z ruky nepřátel našich jsouce vysvobozeni, sloužili jemu, ⁷⁵ V svatosti a v spravedlnosti před obličejem jeho, po všecky dny života našeho. ⁷⁶ Ty pak, dítě, prorokem Nejvyššího slouti budeš, nebo předejdeš před tváří Páně připravovati cesty jeho, ⁷⁷ Aby bylo dáno umění spasitelné lidu jeho na odpuštění hříchů jejich, ⁷⁸ Skrze srdečné milosrdenství Boha našeho, v němžto navštívil nás, vyšed z výsosti, ⁷⁹ Aby se ukázal sedícím v temnostech a v stínu smrti, k spravení noh našich na cestu pokoje. ⁸⁰ Dítě pak rostlo a posilovalo se v duchu, a bylo na poušti až do dne zjevení svého lidu Izraelskému.

2

¹ I stalo se v těch dnech, vyšlo jest vyrčení od císaře Augusta, aby byl popsán všecken

svět. ² (To popsání nejprve stalo se, když vladařem Syrským byl Cyrenius.) ³ I šli všickni, aby zapsáni byli, jeden každý do svého města. ⁴ Vstoupil pak i Jozef od Galilee z města Nazarétu do Judstva, do města Davidova, kteréž slove Betlém, (protože byl z domu a z čeledi Davidovy,) ⁵ Aby zapsán byl s Marijí, zasnoubenou sobě manželkou, těhotnou. ⁶ I stalo se, když tam byli, naplnili se dnové Marie, aby porodila. ⁷ I porodila Syna svého prvorozeného, a plénkami ho obvinula, a položila jej v jeslech, neb neměli jinde místa v hospodě. ⁸ A pastýři byli v krajině té, ponocující a stráž noční držíce nad svým stádem. ⁹ A aj, anděl Páně postavil se podle nich, a sláva Páně osvítila je. I báli se bázni velikou. ¹⁰ Tedy řekl jim anděl: Nebojtež se; nebo aj, zvěstuji vám radost velikou, kteráž bude všemu lidu. ¹¹ Nebo narodil se vám dnes Spasitel, jenž jest Kristus Pán, v městě Davidově. ¹² A toto vám bude za znamení: Naleznete nemluvnátko plénkami obvinuté, a ležící v jeslech. ¹³ A hned s andělem zjevilo se množství rytířstva nebeského, chválících Boha a řkoucích: ¹⁴ Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle. ¹⁵ I stalo se, jakž odešli od nich andělé do nebe, že ti lidé, totiž pastýři, řekli vespolek: Pojdme až do Betléma a vizme tu věc, jenž se stala, o níž Pán oznámil nám. ¹⁶ I přišli, chvátajíce, a našli Mariji a Jozefa, a nemluvnátko ležící v jeslech. ¹⁷ A viděvše, rozhlašovali to, což jim povědíno bylo o tom dítěti. ¹⁸ I divili se všickni, kteříž

slyšeli o tom, což bylo mluveno od pastýřů k nim. ¹⁹ Ale Maria zachovávala všechna slova tato, skládající je v srdci svém. ²⁰ I navrátili se pastýři, velebíce a chválíce Boha ze všeho, což slyšeli a viděli, tak jakž bylo povědíno jim. ²¹ A když se naplnilo dní osm, aby obřezáno bylo dítě, nazváno jest jméno jeho Ježíš, kterýmž bylo nazváno od anděla, prve než se v životě počalo. ²² A když se naplnili dnové očišťování Marie podle Zákona Mojžíšova, přinesli jej do Jeruzaléma, aby ho postavili přede Pánem, ²³ (Jakož psáno jest v Zákoně Páně, že každý pacholík, otvíraje život, svatý Pánu slouti bude.) ²⁴ A aby dali obět, jakož povědíno jest v Zákoně Páně, dvě hrdličky anebo dvě holoubátek. ²⁵ A aj, člověk jeden byl v Jeruzalémě, jemuž jméno Simeon. A člověk ten byl spravedlivý a nábožný, očekávající potěšení Izraelského, a Duch svatý byl v něm. ²⁶ A bylo jemu zjeveno od Ducha svatého, že neuzří smrti, až by prve uzřel Krista Páně. ²⁷ Ten přišel, ponuknut jsa od Ducha Páně, do chrámu. A když uvodili dítě Ježíše rodičové, aby učinili podle obyčeje Zákona za něj, ²⁸ Tedy on vzal jej na lokty své, i chválil Boha a řekl: ²⁹ Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého v pokoji. ³⁰ Neboť jsou viděly oči mé spasení tvé, ³¹ Kteréz jsi připravil před obličejem všech lidí, ³² Světlo k zjevení národům a slávu lidu tvého Izraelského. ³³ Otec pak a matka jeho divili se těm věcem, kteréž praveny byly o něm. ³⁴ I požehnal jim Simeon, a řekl k Mariji, matce jeho: Aj, položen jest tento

ku pádu a ku povstání mnohým v Izraeli, a na znamení, kterémužto bude odpíráno, ³⁵ (A tvou vlastní duši pronikne meč,) aby zjevena byla z mnohých srdcí myšlení. ³⁶ Byla také Anna prorokyně, dcera Fanuelova z pokolení Aser. Ta se byla zstarala ve dnech mnohých, a živa byla s mužem svým sedm let od panenství svého. ³⁷ A ta vdova byla, mající let okolo osmdesáti a čtyř, kteráž nevycházela z chrámu, posty a modlitbami sloužeci Bohu dnem i nocí. ³⁸ A ta v touž hodinu přišedši, chválila Pána, a mluvila o něm všechněm, kteříž čekali vykoupení v Jeruzalémě. ³⁹ Oni pak, jakž vykonali všecko podle Zákona Páně, vrátili se do Galilee, do města svého Nazaréta. ⁴⁰ Dítě pak rostlo a posilovalo se v duchu, plné moudrosti, a milost Boží byla v něm. ⁴¹ I chodívali rodičové jeho každého roku do Jeruzaléma na den slavný velikonoční. ⁴² A když byl ve dvanácti letech, a oni vstupovali do Jeruzaléma, podle obyčeje toho dne svátečního, ⁴³ A když vykonali dni, a již se navracovali, zůstalo dítě Ježíš v Jeruzalémě, a nevěděli o tom Jozef a matka jeho. ⁴⁴ Domnívajíce se pak o něm, že by byl v zástupu, ušli den cesty. I hledali ho mezi příbuznými a známými. ⁴⁵ A nenalezše jeho, navrátili se do Jeruzaléma, hledajíce ho. ⁴⁶ I stalo se po třech dnech, že našli jej v chrámě, an sedí mezi doktory, poslouchaje jich a otazuje se jich. ⁴⁷ A děsili se všickni, kteříž jej slyšeli, nad rozumností a odpověďmi jeho. ⁴⁸ A uzřevše ho, ulekli se. I řekla matka jeho k němu: Synu, proč jsi nám tak učinil? Aj, otec tvůj a já

s bolestí hledali jsme tebe. ⁴⁹ I řekl k nim: Co jest, že jste mne hledali? Zdaliž jste nevěděli, že v těch věcech, kteréž jsou Otce mého, musím já býti? ⁵⁰ Ale oni nesrozuměli těm slovům, kteráž k nim mluvil. ⁵¹ I šel s nimi, a přišel do Nazarétu, a byl poddán jim. Matka pak jeho zachovávala všecka slova ta v srdci svém. ⁵² A Ježíš prospíval moudrostí, a věkem, a milostí, u Boha i u lidí.

3

¹ Léta pak patnáctého císařství Tiberia císaře, když Pontský Pilát spravoval Judstvo, a Herodes byl čtvrtákem v Galilei, Filip pak bratr jeho byl čtvrtákem Iturejské a Trachonitidské krajiny, a Lyzaniáš čtvrtákem Abilinským, ² Za nejvyššího kněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Páně nad Janem synem Zachariášovým na poušti. ³ I chodil po vši krajině ležící při Jordánu a kázal křest pokání na odpuštění hříchů, ⁴ Jakož psáno jest v knihách prorocství Izaiáše proroka, řkoucího: Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho. ⁵ Každé údolí bude vyplněno, a každá hora a pahrbek bude ponížen; i budou křivé věci spraveny a ostré cesty budou hladké. ⁶ A uzříť všeliké tělo spasení Boží. ⁷ Pravil pak k zástupům vycházejícím, aby se křtili od něho: Plemeno ještěřcí, kdo je vám ukázal, abyste utekli před budoucím hněvem? ⁸ Protož čiňte ovoce hodné pokání, a neříkejtež u sebe: Otce máme Abrahama. Neboť pravím vám, žeť jest mocen Bůh z kamení tohoto vzbuditi syny Abrahamovi. ⁹ A jižť jest i sekera k kořenu stromů přiložena.

Protož každý strom, jenž nenese ovoce dobrého, vyřát a na oheň uvržen bude. ¹⁰ I tázali se ho zástupové, řkouce: Což tedy činiti budeme? ¹¹ A on odpovídaje, pravil jim: Kdo má dvě sukně, dej jednu nemajícimu, a kdo má pokrmy, tolikéž učiň. ¹² Přišli pak i celní křtíti se, i řekli jemu: Mistře, co budeme činiti? ¹³ A on řekl k nim: Nic více nevybírejte než to, což jest ustaveno. ¹⁴ I tázali se ho také i žoldnéři, řkouce: A my což činiti budeme? I řekl jim: Nižádného neutiskujte, ani podvodně činite, a dosti mějte na svých žoldích. ¹⁵ A když pak lid očekával, a myslili všickni v srdcích svých o Janovi, nebyl-li by snad on Kristus, ¹⁶ Odpověděl Jan všechněm, a řka: Jáť zajisté křtím vás vodou, ale jdeť silnější nežli já, kteréhožto nejsem hoden rozvázati řeménka u obuvi jeho. Tenť vás křtíti bude Duchem svatým a ohněm. ¹⁷ Jehožto věječka v ruce jeho, a vyčistíť humno své, a shromáždí pšenici do obilnice své, ale plevy pálení bude ohněm neuhasitelným. ¹⁸ A tak mnohé jiné věci, napomínaje, zvěstoval lidu. ¹⁹ Herodes pak čtvrták, když od něho byl trestán pro Herodiadu manželku Filipa bratra svého, i ze všech zlých věcí, kteréž činil Herodes, ²⁰ Přidal i toto nade všecko, že jest vsadil Jana do žaláře. ²¹ I stalo se, když se křtil všecken lid, a když se pokřtil i Ježíš, a modlil se, že otevřelo se nebe, ²² A sstoupil Duch svatý v tělesné způsobě jako holubice na něj, a stal se hlas s nebe, řkoucí: Ty jsi Syn můj milý, v toběť mi se zalíbilo. ²³ Ježíš pak počínal býti jako ve třidcítí letech, jakž domnín

byl syn Jozefův, kterýž byl syn Heli, ²⁴ Kterýž byl Matatův, kterýž byl Léví, kterýž byl Melchův, kterýž byl Jannův, kterýž byl Jozefův, ²⁵ Kterýž byl Matatiášův, kterýž byl Amosův, kterýž byl Naum, kterýž byl Esli, kterýž byl Nagge, ²⁶ Kterýž byl Mahatův, kterýž byl Matatiášův, kterýž byl Semei, kterýž byl Jozefův, kterýž byl Judův, ²⁷ Kterýž byl Johannův, kterýž byl Resův, kterýž byl Zorobábelův, kterýž byl Salatielův, kterýž byl Neriův, ²⁸ Kterýž byl Melchiův, kterýž byl Addiův, kterýž byl Kozamův, kterýž byl Elmódamův, kterýž byl Erův, ²⁹ Kterýž byl Józův, kterýž byl Eliezerův, kterýž byl Jórimův, kterýž byl Matatův, kterýž byl Léví, ³⁰ Kterýž byl Simeonův, kterýž byl Judův, kterýž byl Jozefův, kterýž byl Jónamův, kterýž byl Eliachimův, ³¹ Kterýž byl Meleův, kterýž byl Ménamův, kterýž byl Matatanův, kterýž byl Nátanův, kterýž byl Davidův, ³² Kterýž byl Jesse, kterýž byl Obédův, kterýž byl Bózův, kterýž byl Salmonův, kterýž byl Názonův, ³³ Kterýž byl Aminadabův, kterýž byl Aramův, kterýž byl Ezromův, kterýž byl Fáresův, kterýž byl Judův, kterýž byl Jákobův, ³⁴ Kterýž byl Izákův, kterýž byl Abrahamův, kterýž byl Táre, kterýž byl Náchorův, ³⁵ Kterýž byl Sáruchův, kterýž byl Ragaův, kterýž byl Fálekův, kterýž byl Heberův, kterýž byl Sále, ³⁶ Kterýž byl Kainanův, kterýž byl Arfaxadův, kterýž byl Semův, kterýž byl Noé, kterýž byl Lámechův, ³⁷ Kterýž byl Matuzalémův, kterýž byl Enochův, kterýž byl Járedův, kterýž byl

Malalehelův, kterýž byl Kainanův, ³⁸ Kterýž byl Enosův, kterýž byl Setův, kterýž byl Adamův, kterýž byl Boží.

4

¹ Ježíš pak, pln jsa Ducha svatého, vrátil se od Jordánu, a puzen jest v Duchu na poušť. ² A za čtyřiceti dní pokoušín byl od ďábla, a nic nejedl v těch dnech. A když se skonali dnové ti, potom zlačněl. ³ I řekl jemu ďábel: Jestliže jsi Syn Boží, rci kamenu tomuto, ať jest chléb. ⁴ I odpověděl jemu Ježíš: Psánoť jest: Že ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem Božím. ⁵ I vedl jej ďábel na horu vysokou, a ukázal mu všecka království okršlku země pojednou. ⁶ A řekl jemu ďábel: Toběť dám tuto všecku moc i slávu těchto království, nebo mně dána jest, a komuž bych koli chtěl, dám ji. ⁷ Protož ty pokloníš-li se přede mnou, budeť všecko tvé. ⁸ I odpověděv Ježíš, řekl jemu: Jdi pryč ode mne, satanáši; neboť psáno jest: Pánu Bohu svému budeš se klaněti a jemu samému sloužiti. ⁹ Tedy vedl jej do Jeruzaléma, a postavil ho na vrchu chrámu, a řekl mu: Jsi-li Syn Boží, pusť se odtud dolů. ¹⁰ Nebo psáno jest: Že andělům svým přikáže o tobě, aby tě ostríhali, ¹¹ A že tě na ruce uchopí, abys neurazil o kámen nohy své. ¹² A odpovídaje, dí mu Ježíš: Povědínoť jest: Nebudeš pokoušeti Pána Boha svého. ¹³ A dokonav všecka pokušení ďábel, odšel od něho až do času. ¹⁴ I navrátil se Ježíš v moci Ducha do Galilee, a vyšla pověst o něm po vsí té okolní

krajině. ¹⁵ A on učil v školách jejich, a slaven byl ode všech. ¹⁶ I přišel do Nazaréta, kdež byl vychován, a všel podle obyčeje svého v den sobotní do školy. I vstal, aby četl. ¹⁷ I dána jemu kniha Izaiáše proroka. A otevřev knihu, našel místo, kdež bylo napsáno: ¹⁸ Duch Páně nade mnou, protože pomazal mne, kázatí evangelium chudým poslal mne, a uzdravovati zkroušené srdcem, zvěstovati jatým propuštění a slepým vidění, a propustiti soužené v svobodu, ¹⁹ A zvěstovati léto Páně vzácné. ²⁰ A zavřev knihu a vrátiv služebníku, posadil se. A všech v škole oči byly obráceny naň. ²¹ I počal mluvití k nim: Že dnes naplnilo se písmo toto v uších vašich. ²² A všickni jemu posvědčovali, a divili se libým slovům, pocházejícím z úst jeho, a pravili: Zdaliž tento není syn Jozefův? ²³ I dí k nim: Zajisté díte mi toto podobenství: Lékaři, uzdrav se sám. Které věci slyšeli jsme, žes činil v Kafarnaum, učíš také i zde v své vlasti. ²⁴ I řekl jim: Amen pravím vám, žeť žádný prorok není vzácen v vlasti své. ²⁵ Ale v pravdě pravím vám, že mnoho vdov bylo za dnů Eliáše v lidu Izraelském, kdyžto zavříno bylo nebe za tři léta a za šest měsíců, takže byl hlad veliký po vší zemi, ²⁶ Však Eliáš k nižádné z nich není poslán, než toliko do Sarepty Sidonské k ženě vdově. ²⁷ A mnoho malomocných bylo v lidu Izraelském za Elizea proroka, a žádný z nich není očištěn, než Náman Syrský. ²⁸ I naplnění jsou všickni v škole hněvem, slyšíce to. ²⁹ A povstavše, vyvedli jej ven z města, a vedli ho až na vrch hory, na

nížto město jejich bylo vzděláno, aby jej dolů sstrčili. ³⁰ Ale on bera se prostředkem jich, ušel. ³¹ I sstoupil do Kafarnaum, města Galilejského, a tu učil je ve dny sobotní. ³² I divili se velmi učení jeho, nebo mocná byla řeč jeho. ³³ Byl pak tu v škole člověk jeden, mající ducha ďábelství nečistého. I zvolal hlasem velikým, ³⁴ Řka: Ach, což jest tobě do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi zatratiti nás? Znáš tě, kdo jsi, že jsi ten svatý Boží. ³⁵ I přimluvil jemu Ježíš, řka: Umlkniž a vyjdi od něho. A povrha jej ďábel mezi ně, vyšel od něho, a nic mu neuškodil. ³⁶ I přišel strach na všechny, a rozmlouvali vespolek, řkouce: Jaké jest toto slovo, že v moci a síle přikazuje nečistým duchům, a vycházejí? ³⁷ I rozcházela se o něm pověst po všem okolí té krajiny. ³⁸ Vstav pak Ježíš ze školy, všel do domu Šimonova. Svegruše pak Šimonova trápena byla těžkou zimnicí. I prosili ho za ni. ³⁹ Tedy stoje nad ní, přimluvil zimnici, i přestala jí. A ona hned vstavši, posluhovala jim. ⁴⁰ Při západu pak slunce všickni, kteříž měli nemocné rozličnými neduhy, vodili je k němu, a on na jednoho každého z nich ruce vzkládav, uzdravoval je. ⁴¹ Od mnohých také ďábelství vycházela, křičící a říkající: Ty jsi Kristus, Syn Boží. Ale on přimlouvaje, nedopouštěl jim mluvit; nebo věděli, že jest on Kristus. ⁴² A jakž byl den, vyšed, bral se na pusté místo. I hledali ho zástupové, a přišli až k němu, a zdržovali ho, aby neodcházel od nich. ⁴³ On pak řekl jim: I jinýmť městům musím zvěstovati království

Boží; nebo na to poslán jsem. ⁴⁴ I kázal v školách Galilejských.

5

¹ Stalo se pak, když se zástup na něj valil, aby slyšeli slovo Boží, že on stál podle jezera Genezaretského. ² I uzřel dvě lodí, any stojí u jezera, rybáři pak sstoupivše z nich, vypírali síti. ³ I vstoupiv na jednu z těch lodí, kteráž byla Šimonova, prosil ho, aby od země odvezl maličko. A posadiv se, učil z lodí zástupy. ⁴ A když přestal mluvit, dí k Šimonovi: Vez na hlubinu, a rozestřete síti své k lovení ryb. ⁵ I odpověděv Šimon, řekl jemu: Mistře, přes celou noc pracovavše, nic jsme nepopadli, ale k slovu tvému rozestru síti. ⁶ A když to učinili, zahrnuli množství veliké ryb, takže se trhala síť jejich. ⁷ I ponukli tovaryšů, kteříž byli na druhé lodí, aby přišli a pomohli jim. I přišli a naplnili obě lodí, takže se téměř pohřžovaly. ⁸ To uzřev Šimon Petr, padl k nohám Ježíšovým, řka: Odejdi ode mne, Pane, neboť jsem člověk hříšný. ⁹ Hrůza zajisté byla jej obklíčila, i všechny, kteříž s ním byli, nad tím lovením ryb, kteréž byli popadli, ¹⁰ A též Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteříž byli tovaryši Šimonovi. I dí Šimonovi Ježíš: Nebojž se. Již od tohoto času lidi živé budeš loviti. ¹¹ A přivezše k břehu lodí, a všechno opustivše, šli za ním. ¹² I stalo se, když byl v jednom městě, a aj, byl tam muž plný malomocenství. A uzřev Ježíše, padl na

tvář, a prosil ho, řka: Pane, kdybys chtěl, můžeš mne očistiti. ¹³ I vztáh Ježíš ruku, dotekl se ho, řka: Chci, buď čist. A hned odešlo od něho malomocenství. ¹⁴ I přikázal jemu, aby žádnému nepravil, ale řekl mu: Odejda, ukaž se knězi, a obětuj za očistění své, jakož přikázal Mojžíš, na svědectví jim. ¹⁵ Tedy rozhlašovala se více řeč o něm, a scházeli se zástupové mnozí, aby jej slyšeli, a uzdravováni byli od něho v svých nemocech. ¹⁶ On pak odcházel na pouště, a modlil se. ¹⁷ I stalo se v jeden den, že on seděl uče, a seděli také tu i farizeové a Zákona učitelé, kteříž se byli sešli z každého městečka Galilejského a Judského i z Jeruzaléma, a moc Páně přítomná byla k uzdravování jich. ¹⁸ A aj, muži nesli na loži člověka, kterýž byl šlakem poražený, i hledali vnésti ho a položití před něj. ¹⁹ A nenalezše, kterou by jej stranou vnesli pro zástup, vstoupili na dům, a skrze podlahu spustili jej s ložem uprostřed před Ježíše. ²⁰ Kterýžto viděv víru jejich, řekl mu: Člověče, odpuštění jsou tobě hříchové tvoji. ²¹ Tedy počali přemýšlovati zákoníci a farizeové, řkouce: Kdo jest tento, jenž mluví rouhání? Kdo může odpustiti hříchy, jedině sám Bůh? ²² Poznáv pak Ježíš myšlení jejich, odpovídaje, řekl k nim: Co tak utrhavě přemýšlujete v srdcích vašich? ²³ Co jest snáze říci: Odpouštějí se tobě hříchové tvoji, čili říci: Vstaň a choď? ²⁴ Ale abyste věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštěti hříchy, (řekl dnou zlámanému:) Toběť pravím: Vstaň, a vezma lože své, jdi do

domu svého. ²⁵ A on hned vstav před nimi, vzal lože, na němž ležel, i odšel do domu svého, velebě Boha. ²⁶ I užasli se všickni, i velebili Boha, a naplnění jsou bázní, řkouce: Že jsme viděli dnes divné věci. ²⁷ A potom vyšel Ježíš a uzřel celného, jménem Léví, sedícího na cle. I řekl jemu: Pojď za mnou. ²⁸ A on opustiv všecko, vstav, šel za ním. ²⁹ I učinil jemu hody veliké Léví v domu svém, a byl tu zástup veliký publikánů i jiných, kteříž s ním stolili. ³⁰ Tedy reptali zákoníci a farizeové, řkouce učedníkům jeho: Proč s publikány a hříšníky jíte a pijete? ³¹ I odpověděv Ježíš, řekl k nim: Nepotřebujít zdraví lékařů, ale nemocní. ³² Nepřišel jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání. ³³ A oni řekli jemu: Proč učedníci Janovi postí se často a modlí se, též podobně i farizejští, tvoji pak jedí a pijí? ³⁴ On pak řekl k nim: Zdali můžete synům ženicha, dokudž s nimi jest ženich, kázati se postiti? ³⁵ Ale přijdouť dnové, a když odjat bude od nich ženich, tehdážť se budou postiti v těch dnech. ³⁶ Privil pak i podobenství k nim: Že žádný záplaty roucha nového nepřisívá k rouchu vetchému; sic jinak i nové roztrhuje, a vetchému nepřisluší záplata z nového. ³⁷ A žádný nevlévá vína nového do nádob starých; sic jinak víno nové rozpučí nádoby, a samo vyteče, a nádoby se pokazí. ³⁸ Ale víno nové v nádoby nové má lito býti, a obé bude zachováno. ³⁹ A aniž kdo, když pije staré, hned chce nového, ale dít: Staré lepší jest.

6

¹ I stalo se v druhou sobotu, že šel Ježíš skrze obilí. I trhali učedníci jeho klasy, a rukama vymínajíce, jedli. ² Tehdy někteří z farizeů řekli jim: Proč to činíte, čehož nesluší činiti v svátky? ³ I odpověděv Ježíš, řekl jim: Což jste ani toho nečtli, co jest učinil David, když lačněl, on i ti, kteříž s ním byli? ⁴ Kterak všel do domu Božího, a chleby posvátné vzal a jedl, a dal i těm, kteříž s ním byli, jichžto nenáleží jísti než toliko samým kněžím? ⁵ I řekl jim: Že jest Syn člověka pánem také i dne svátečního. ⁶ Stalo se pak i v jiný den sváteční, že všel do školy Ježíš, a učil. A byl tu člověk, jehož pravá ruka byla uschlá. ⁷ I šetřili ho zákoníci a farizeové, budo-li v sobotu uzdravovati, aby našli, čím by jej obžalovali. ⁸ Ale on znal přemýšlování jich. I dí člověku, kterýž měl ruku uschlou: Vstaň, a stůj v prostředku. A on vstav, i stál. ⁹ Tedy řekl k nim Ježíš: Otíži se vás na jednu věc: Sluší-li v sobotu dobře činiti? duši zachovati, čili zatratiti? ¹⁰ A pohledv na ně na všechny vůkol, dí člověku: Vztáhni ruku svou. A on učinil tak. I navrácena jest k zdraví ruka jeho a byla jako druhá. ¹¹ Oni pak naplněni jsou hněvivou nemoudrostí, a rozmlouvali mezi sebou, co by učiniti měli Ježíšovi. ¹² I stalo se v těch dnech, vyšel Ježíš na horu k modlení. I byl tam přes noc na modlitbě Boží. ¹³ A když byl den, povolal učedníků svých, a vyvolil z nich dvanácte, kteréž i apoštoly nazval. ¹⁴ (Šimona, kterémuž také dal jméno Petr, a Ondřeje bratra jeho, Jakuba a Jana, Filipa

a Bartoloměje, ¹⁵ Matouše a Tomáše, Jakuba syna Alfeova, a Šimona, kterýž slove Zelótes, ¹⁶ Judu bratra Jakubova, a Jidáše Iškariotského, kterýž pak byl zrádce.) ¹⁷ I sstoupiv s nimi s hory, stál na místě polním, a zástup učedníků jeho, a množství veliké lidu ze všeho Judstva i z Jeruzaléma, i z Týru i z Sidonu, jenž při moři jsou, kteříž byli přišli, aby jej slyšeli a uzdravení byli od neduhů svých, ¹⁸ I kteříž trápeni byli od duchů nečistých. A byli uzdravováni. ¹⁹ A všecken zástup hledal se ho dotknouti; nebo moc z něho vycházela, a uzdravovala všechny. ²⁰ A on pozdvih očí svých na učedníky, pravil: Blahoslavení chudí, nebo vaše jest království Boží. ²¹ Blahoslavení, kteříž nyní lačníte, nebo nasyceni budete. Blahoslavení, kteříž nyní plačete, nebo smáti se budete. ²² Blahoslavení budete, když vás nenáviděti budou lidé, a když vás vyobcují, a haněti budou, a vyvrhou jméno vaše jakožto zlé, pro Syna člověka. ²³ Radujte se v ten den a veselte se, nebo aj, odplata vaše mnohá jest v nebesích. Takť jsou zajisté činívali prorokům otcové jejich. ²⁴ Ale běda vám bohatým, nebo vy již máte potěšení své. ²⁵ Běda vám, kteříž jste nasyceni, nebo lačněti budete. Běda vám, kteříž se nyní smějete, nebo kvíliti a plakati budete. ²⁶ Běda vám, když by dobře o vás mluvili všickni lidé; nebo tak jsou činívali falešným prorokům otcové jejich. ²⁷ Ale vámť pravím, kteříž slyšíte: Milujte nepřátele vaše, dobře čňte těm, kteříž vás nenávidí, ²⁸ Dobrořečte těm, kteříž vás proklínají, a

modlte se za ty, kteříž vám bezpráví činí. ²⁹ A udeřil-li by tebe kdo v líce jedno, nasad' mu i druhého, a tomu, kterýž tobě odjímá plášť, také i sukně nebraň. ³⁰ Každému pak prosícímu tebe dej, a od toho, jenž bere tvé věci, zase nežádej. ³¹ A jakž chcete, aby vám lidé činili, i vy jim též podobně čiňte. ³² Nebo jestliže milujete ty, kteříž vás milují, jakou míti budete milost? Nebo i hříšníci milují ty, od nichž milováni bývají. ³³ A budete-li dobře činiti těm, kteříž vám dobře činí, jakou máte milost? Však i hříšníci totéž činí. ³⁴ A budete-li půjčovati těm, od kterýchž se nadějete zase vzíti, jakou máte milost? Však i hříšníci hříšníkům půjčují, aby tolikéž zase vzali. ³⁵ Protož milujte nepřátely vaše, a dobře čiňte, a půjčujte, nic se odtud nenadějíte, a budeť odplata vaše mnohá, a budete synové Nejvyššího. Nebo on dobrotivý jest i k nevděčným a zlým. ³⁶ Protož buďte milosrdní, jako i Otec váš milosrdný jest. ³⁷ Nesudte, a nebudete souzeni. Nepotupujte, a nebudete potupeni. Odpouštějte, a budeť vám odpuštěno. ³⁸ Dávejte, a budeť vám dáno. Míru dobrou, natlačenou, a natřesenou, a osutou dadít v lůno vaše; touž zajisté měrou, kterouž měříte, bude vám odměřeno. ³⁹ Pověděl jim také i podobenství: Zdali může slepý slepého vésti? Zdaž oba do jámy neupadnou? ⁴⁰ Není učedník nad mistra svého, ale dokonalý bude každý, bude-li jako mistr jeho. ⁴¹ Což pak vidíš mrvu v oku bratra svého, a břevna, kteréž jest v tvém vlastním oku, neznamenáš? ⁴² Aneb kterak můžeš říci bratru svému: Bratře, nechať

vyvrhu mrvu z oka tvého, sám v oku svém břevna nevida? Pokrytče, vyvrz prve břevno z oka svého, a tehdy prohlédneš, abys vyňal mrvu, kteráž jest v oku bratra tvého. ⁴³ Neboť není ten strom dobrý, kterýž nese ovoce zlé, aniž jest strom zlý, kterýž nese ovoce dobré. ⁴⁴ Každý zajisté strom po svém vlastním ovoci bývá poznán; nebo neshbírají s trní fíků, ani s hloží sbírají hroznů. ⁴⁵ Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce svého vynáší dobré, a zlý člověk ze zlého pokladu srdce svého vynáší zlé. Nebo z hojnosti srdce mluví ústa jeho. ⁴⁶ Co pak mi říkáte: Pane, Pane, a nečiníte, což pravím? ⁴⁷ Každý kdož přichází ke mně, a slyší slovo mé, a zachovává je, ukáži vám, komu by podoben byl. ⁴⁸ Podoben jest člověku stavějícímu dům, kterýž kopal hluboko, a založil grunty v skále. A když se stala povodeň, obořila se řeka na dům ten, ale nemohla jím pohnouti, nebo byl založen na skále. ⁴⁹ Ale kdož slyší a nečiní, podoben jest člověku, kterýž staví dům svůj na zemi bez gruntu. Na kterýžto obořila se řeka, a on hned padl, i stal se pád domu toho veliký.

7

¹ A když vykonal všechna slova svá při přítomnosti lidu, všel do Kafarnaum. ² Setníka pak jednoho služebník nemocen jsa, k smrti se přibližoval, kteréhož on sobě mnoho vážil. ³ I uslyšav o Ježíšovi, poslal k němu starší z Židů, prose ho, aby přišel a uzdravil služebníka jeho. ⁴ A oni přišedše k Ježíšovi, prosili ho snažně,

řkouce: Hoden jest, abys jemu to učinil. ⁵ Nebo miluje národ náš, a školu on nám vystavěl. ⁶ Tedy Ježíš šel s nimi. A když již nedaleko byl od domu, poslal k němu setník přátely, řka jemu: Pane, nepřidávej sobě práce. (Nejsem zajisté hoden, abys všel pod střechu mou. ⁷ A protožt jsem i sebe samého za nehodného položil, abych přišel k tobě.) Ale rci slovem, a budeť uzdraven služebník můj. ⁸ Nebo i já jsem člověk pod mocí postavený, maje pod sebou žoldnéře, a dím tomuto: Jdi, a jde, a jinému: Přijď, a přijde, a služebníku svému: Učiň toto, a učini. ⁹ Tedy uslyšav to Ježíš, podivil se jemu, a obrátiv se k zástupu, kterýž za ním šel, řekl: Pravím vám, že ani v Izraeli nenalezl jsem tak veliké víry. ¹⁰ Vrátivše se pak do domu ti, kteříž posláni byli, našli služebníka, kterýž nemocen byl, zdravého. ¹¹ I stalo se potom, šel Ježíš do města, kteréž slove Naim, a šli s ním učedníci jeho mnozí a zástup veliký. ¹² A když se přiblížil k bráně města, aj, mrtvý byl nesen ven, syn jediný matky své, a ta vdova byla, a zástup města mnohý s ní. ¹³ Kteroužto uzřev Pán, milosrdenstvím hnut jsa nad ní, řekl jí: Neplačiž. ¹⁴ A přistoupiv, dotekl se már. (Ti pak, kteříž nesli, zastavili se.) I řekl: Mládenče, toběť pravím, vstaň. ¹⁵ I pozdvih se mrtvý, sedl, a počal mluvit. I dal jej mateři jeho. ¹⁶ Tedy podjala všecky bázeň, i velebili Boha, řkouce: Že prorok veliký povstal mezi námi, a že Bůh navštívil lid svůj. ¹⁷ I vyšla řeč ta o něm po všem Judstvu i po vší okolní krajině. ¹⁸ I zvěštovali Janovi

učedníci jeho o všech těchto věcech. A zavolav kterýchs dvou z učedníků svých Jan, ¹⁹ Poslal k Ježíšovi, řka: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme? ²⁰ Přišedše pak k němu muži ti, řekli: Jan Křtitel poslal nás k tobě, řka: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme? ²¹ A v touž hodinu mnohé uzdravil od neduhů, od nemocí a duchů zlých, a slepým mnohým zrak dal. ²² Odpověděv pak Ježíš, řekl jim: Jdouce, povězte Janovi, co jste viděli a slyšeli, že slepí vidí, kulhaví chodí, malomocní očištění přijímají, hluší slyší, mrtví z mrtvých vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. ²³ A blahoslavený jest, kdož by se na mně nezhoršil. ²⁴ A když odešli poslové Janovi, počal praviti k zástupům o Janovi: Co jste vyšli na poušť spatřovati? Třtinu-li, kteráž se větrem klátí? ²⁵ Anebo nač jste hleděti vyšli? Na člověka-li měkkým rouchem oděného? Aj, kteříž v rouše slavném a v rozkoši jsou, v domích královských jsou. ²⁶ Aneb co jste vyšli viděti? Proroka-li? Ovšem pravím vám, i více nežli proroka. ²⁷ Tentof jest, o kterémž jest psáno: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, jenž připraví cestu tvou před tebou. ²⁸ Nebo pravím vám, většího proroka mezi syny ženskými nad Jana Křtitele není žádného, ale kdož jest menší v království Božím, větší jest nežli on. ²⁹ Tedy všecken lid slyše to i publikáni, velebili Boha, byvše pokřtěni křtem Janovým. ³⁰ Ale farizeové a zákoníci pohrdli radou Boží sami proti sobě, nebyvše pokřtěni od něho. ³¹ I řekl Pán: Komu tedy

přirovnám lidi pokolení tohoto a čemu podobní jsou? ³² Podobní jsou dětem, jenž na rynku sedí a jedni na druhé volají, říkajíce: Pískali jsme vám, a neskákali jste; žalostně jsme naříkali vám, a neplakali jste. ³³ Nebo přišel Jan Křtitel, nejeda chleba, ani pije vína, a pravíte: Āábelství má. ³⁴ Přišel Syn člověka, jeda a pije, a pravíte: Aj, člověk žráč a pijan vína, přítel publikánů a hříšníků. ³⁵ Ale ospravedlněna jest moudrost ode všech synů svých. ³⁶ Prosil ho pak jeden z farizeů, aby jedl s ním. Pročež všed do domu toho farizea, posadil se za stůl. ³⁷ A aj, žena jedna v městě, kteráž byla hříšnice, zvěděvši, že by seděl za stolem v domě farizea, přinesla nádobu alabastrovou masti. ³⁸ A stojeci z zadu u noh jeho, s pláčem počala slzami smáčeti nohy jeho, a vlasy hlavy své vytírala, a líbala nohy jeho, a mastí mazala. ³⁹ Uzřev pak to farizeus, kterýž ho byl pozval, řekl sám v sobě: Byť tento byl prorok, vědělt by, která a jaká jest to žena, kteráž se ho dotýká; nebo hříšnice jest. ⁴⁰ I odpověděv Ježíš, dí k němu: Šimone, mámť něco pověditi. A on řekl: Mistře, pověz. ⁴¹ I řekl Ježíš: Dva dlužníky měl jeden věřitel. Jeden dlužen byl pět set peněz, a druhý padesát. ⁴² A když neměli, odkud by zaplatili, odpustil oběma. Pověziž tedy, který z nich více jej bude milovati? ⁴³ I odpověděv Šimon, řekl: Mám za to, že ten, kterémuž více odpustil. A on řekl jemu: Právě jsi rozsoudil. ⁴⁴ A obrátiv se k ženě, řekl Šimonovi: Vidíš tuto ženu? Všel jsem do domu tvého, vody

nohám mým nepodal jsi, ale tato slzami smáčela nohy mé, a vlasy hlavy své vytřela. ⁴⁵ Nepochybně jsi mne, ale tato, jakž jsem všel, nepřestala líbati noh mých. ⁴⁶ Olejem hlavy mé nepomazal jsi, ale tato mastí mazala nohy mé. ⁴⁷ Protož pravím tobě: Odpuštění jsou jí hříchové mnozí, neboť jest milovala mnoho. Komuť se pak málo odpouští, málo miluje. ⁴⁸ I řekl k ní: Odpuštění jsou tobě hříchové. ⁴⁹ Tedy počali, kteříž tu spolu seděli za stolem, říci sami mezi sebou: Kdo jest tento, kterýž i hříchy odpouští? ⁵⁰ I řekl k ženě: Víra tvá tebe k spasení přivedla. Jdiž u pokoji.

8

¹ I stalo se potom, že on chodil po městech a po městečkách, káže a zvěstuje království Boží, a dvanácte s ním, ² I ženy některé, kteréž byly uzdraveny od duchů zlých a od nemocí: Maria, jenž slove Magdaléna, z nížto bylo sedm ďáblů vyšlo, ³ A Johanna manželka Chuzova, úředníka Herodesova, a Zuzanna, a jiné mnohé, kteréž posluhovaly jemu z statků svých. ⁴ Když se pak scházel zástup mnohý, a z okolních měst hrnuli se k němu, mluvil jim v podobenství: ⁵ Vyšel rozsevač, aby rozsíval sítě své. A když on rozsíval, jedno padlo podle cesty, i pošlapáno jest, a ptáci nebeští szobali je. ⁶ A jiné padlo na skálu, a vzešlé uvadlo, nebo nemělo vláhy. ⁷ Jiné pak padlo mezi trní, a spolu vzrostlé trní udusilo je. ⁸ A jiné padlo v zemi dobrou, a když vzešlo, učinilo užitek stý. To pověděv, volal: Kdo

má uši k slyšení, slyš. ⁹ I otázali se ho učedníci jeho, řkouce: Jaké jest to podobenství? ¹⁰ A on řekl: Vám dáno jest znáti tajemství království Božího, ale jiným v podobenství, aby hledíce, neviděli, a slyšíc, nerozuměli. ¹¹ Jestíť pak podobenství toto: Símě jest slovo Boží. ¹² A kteréž padlo podle cesty, jsou ti, kteříž slyší, a potom přichází ďábel, a vynímá slovo z srdce jejich, aby nevěřice, spaseni nebyli. ¹³ Ale kteříž na skálu, ti když slyší, s radostí přijímají slovo, a tíť kořenů nemají; ti na čas věří, a v čas pokušení odstupují. ¹⁴ Kteréž pak mezi trní padlo, tíť jsou, kteříž slyšíc, a po pečování a zboží a rozkošech života jdouce, bývají udušeni, a nepřinášejí užitku. ¹⁵ Ale kteréž padlo v zemi dobrou, ti jsou, kteřížto v srdci ctném a dobrém, slyšíc slovo, zachovávají je, a užitek přinášejí v trpělivosti. ¹⁶ Nižádný pak rozsvítě svíci, nepřikrývá jí nádobou, ani staví pod postel, ale na svícen staví, aby ti, kteříž vcházejí, světlo viděli. ¹⁷ Nebo nic není tajného, což by nemělo býti zjeveno, ani co ukrytého, což by nemělo poznáno býti a na světlo vyjíti. ¹⁸ Protož vizte, jak slyšíte. Nebo kdož má, tomu bude dáno, a kdo nemá, i to, což domnívá se míti, bude odjato od něho. ¹⁹ Tedy přišli k němu matka a bratří jeho, ale nemohli ho dojíti pro zástup. ²⁰ I pověděli mu, řkouce: Matka tvá a bratří tvoji stojí vně, chtějí tebe viděti. ²¹ A on odpověděv, řekl k nim: Matka má a bratří moji jsou ti, kteříž slovo Boží slyší a plní je. ²² Stalo se pak v jeden den, že on vstoupil na lodí i učedníci jeho. I

řekl k nim: Přeplovme se přes jezero. I odstrčili lodí od břehu. ²³ A když se plavili, usnul. Tedy přišla bouře tuhého větru na jezero, a vlny lodí naplňovaly, takže v nebezpečení byli. ²⁴ I přistoupivše, zbudili ho, řkouce: Mistře, Mistře, hyneme. A on procítiv, přimluvil větru a zdutí vod. I přestala bouře, a stalo se utišení. ²⁵ I řekl jim: Kde je víra vaše? Kteřížto bojíte se, podivili se, vespolek řkouce: I kdo jest tento, že větrům přikazuje i vodám, a poslouchají ho? ²⁶ I plavili se do krajiny Gadarenské, kteráž jest proti Galilei. ²⁷ A když z lodí vystoupil na zemi, potkal jej muž jeden z města, kterýž měl dábelství od mnoha časů, a rouchem se neodíval, ani v domu býval, ale v hrobích. ²⁸ Ten uzřev Ježíše zkríkl a padl před ním, a hlasem velikým řekl: Co je tobě do mne, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Prosím tebe, netrap mne. ²⁹ Nebo přikazoval duchu nečistému, aby vyšel z toho člověka. Po mnohé zajisté časy jím lomcoval, a býval ukován řetězy a v poutech ostříhán, ale on polámal okovy a býval od dábelství puzen na poušť. ³⁰ I otázal se Ježíš, řka: Jakt říkají? A on řekl: Tma. Neb bylo mnoho ďáblů vešlo do něho. ³¹ Tedy prosili ho, aby jim nepřikazoval jíti do propasti. ³² Bylo pak tu veliké stádo vepřů, kteříž se pásli na hoře. I prosili ho ďáblové, aby jim dopustil do nich vjíti. I dopustil jim. ³³ I vyšedše ďáblové z člověka, vešli do vepřů, a hned běželo stádo s chvátáním s vrchu do jezera, i ztonulo. ³⁴ A viděvše pastýři, co se stalo, utekli pryč; a šedše, vypravovali to v městě i po vsech. ³⁵ I vyšli lidé,

aby viděli, co se stalo. I přišli k Ježíšovi, a našli člověka toho, z kteréhož ďáblové vyšli, oděného a majícího rozum, an sedí u noh Ježíšových. I báli se. ³⁶ A vypravovali jim také ti, kteříž byli viděli, kterak jest zdráv učiněn ten, jenž měl ďábelství. ³⁷ I prosilo ho to všecko množství té okolní krajiny Gadarenských, aby odšel od nich; nebo bázní velikou naplnění byli. A on vstoupiv na lodí, navrátil se. ³⁸ Prosil ho pak muž ten, z kteréhož ďáblové vyšli, aby s ním byl. Ale Ježíš propustil ho, řka: ³⁹ Navrať se do domu svého, a vypravuj, kterak veliké věci učinil tobě Bůh. I odšel, po všem městě vypravuje, jak veliké věci učinil jemu Ježíš. ⁴⁰ Stalo se pak, když se navrátil Ježíš, že přijal jej zástup; nebo všickni očekávali ho. ⁴¹ A aj, přišel muž, kterémuž jméno bylo Jairus, a ten byl kníže školy Židovské. I padna k nohám Ježíšovým, prosil ho, aby všel do domu jeho. ⁴² Nebo měl dceru tu jedinou, kteréž bylo okolo dvanácti let, a ta umírala. A když šel, tiskl jej zástup. ⁴³ Tedy žena jedna, jenž nemoc svou trpěla od let dvanácti, (kterážto byla na lékaře vynaložila všecken statek, a od žádného nemohla uzdravena býti,) ⁴⁴ Přistoupivši pozadu, dotkla se podolka roucha jeho, a hned přestala nemoc její. ⁴⁵ I řekl Ježíš: Kdo jest, jenž se mne dotekl? A když všickni zapírali, řekl Petr, a kteříž s ním byli: Mistře, zástupové tebe tisknou a tlačí, a ty pravíš: Kdo se mne dotekl? ⁴⁶ I řekl Ježíš: Dotekl se mne někdo, nebo poznal jsem já, že jest moc ode mne vyšla. ⁴⁷ A viduci žena, že by

tajno nebylo, třesuci se, přistoupila a padla před ním, a pro kterou příčinu dotkla se ho, pověděla přede vším lidem, a kterak jest hned uzdravena. ⁴⁸ A on řekl jí: Dobré myslí buď, dcero, víra tvá tebe uzdravila. Jdiž u pokoji. ⁴⁹ A když on ještě mluvil, přišel jeden od knížete školy, řka jemu: Již umřela dcera tvá, nezaměstnávej Mistra. ⁵⁰ Ale Ježíš uslyšav to, odpověděl jemu: Nebojž se, věř toliko, a zdrávat bude. ⁵¹ A všed do domu, nedopustil s sebou vjíti žádnému než Petrovi a Jakubovi a Janovi, a otci a materi té děvečky. ⁵² Plakali jí pak všickni a kvílili. A on řekl: Neplačtež. Neumřelať, ale spít. ⁵³ I posmívali se jemu, vědouce, že jest umřela. ⁵⁴ On pak vyhnav ven všecky, a ujav ruku její, zavolal, řka: Děvečko, vstaň! ⁵⁵ I navrátil se duch její, a vstala hned. I kázal jí dáti jísti. ⁵⁶ I divili se náramně rodičové její. A on jim kázal, aby žádnému nepravili o tom, co se bylo stalo.

9

¹ I svolav Ježíš dvanácte učedníků svých, dal jim sílu a moc nad všelikým ďábelstvím, a aby neduhy uzdravovali. ² I poslal je, aby kázali království Boží, a uzdravovali nemocné. ³ A řekl jim: Nic neberte na cestu, ani hůlky, ani mošny, ani chleba, ani peněz, ani po dvou sukních mívejte. ⁴ A do kteréhožkoli domu vešli byste, tu zůstaňte, a odtud vyjděte. ⁵ A kteříž by vás koli nepřijali, vyjdouce z města toho, také i ten prach z noh vašich vyrazte na svědectví proti nim. ⁶ I vyšedše, chodili

po městečkách vůkol, zvěstující evangelium, a uzdravující všudy. ⁷ Uslyšel pak Herodes čtvrták o všech věcech, kteréž se dály od něho. I rozjímal to v mysli své, protože bylo praveno od některých, že by Jan vstal z mrtvých, ⁸ A od jiných, že by se Eliáš zjevil, od některých pak, že by jeden z proroků starých vstal. ⁹ I řekl Herodes: Jana jsem já stal. Kdož pak jest tento, o kterémž já slyším takové věci? I žádostiv byl ho viděti. ¹⁰ Vrátivše se pak apoštolé, vypravovali jemu, cožkoli činili. A pojav je, odšel soukromí na místo pusté města řečeného Betsaida. ¹¹ To když zvěděli zástupové, šli za ním; i přijal je, a mluvil jim o království Božím, a ty, kteříž uzdravení potřebovali, uzdravoval. ¹² Den pak počal se nachylovati. I přistoupivše dvanácte učedníků, řekli jemu: Rozpusť zástupy, ať rozejdouce se do městeček okolních a do vesnic, jdou a hledají pokrmů, nebo jsme tuto na místě pustém. ¹³ I řekl jim: Dejte vy jim jísti. A oni řekli: Nemámeť víc než pět chlebů a dvě rybě, leč bychom my snad šli a nakoupili na tento všecken lid pokrmů? ¹⁴ Nebo bylo mužů okolo pěti tisíců. I řekl učedníkům svým: Rozkažte se jim posaditi v každém řadu po padesáti. ¹⁵ I učinili tak, a posadili se všickni. ¹⁶ A vzav těch pět chlebů a dvě rybě, vzhlédl v nebe a dobrořečil jim, i lámal, a rozdával učedníkům, aby kladli před zástup. ¹⁷ I jedli, a nasyceni jsou všickni. A sebráno jest, což jim bylo ostalo drobtů, dvanácte košů. ¹⁸ I stalo se, když se on modlil obzvláště, že byli s ním učedníci.

I otázal se jich, řka: Kým mne praví býti zástupové? ¹⁹ A oni odpověděvše, řekli: Janem Křtitelem, a jiní Eliášem, jiní pak, že prorok jeden z starých vstal. ²⁰ I řekl jim: Vy pak kým mne býti pravíte? Odpověděv Petr, řekl: Krista toho Božího. ²¹ A on pohroziv jim, rozkázal, aby toho žádnému nepravili, ²² Pravě: Že Syn člověka musí mnoho trpěti, a potupen býti od starších a od předních kněží i od zákoníků, a zamordován býti, a třetího dne z mrtvých vstáti. ²³ I pravil ke všechněm: Chce-li kdo přijíti za mnou, zapři sám sebe, a beř svůj kříž na každý den, a následuj mne. ²⁴ Nebo kdož bude chtíti duši svou zachovati, ztratí ji; a kdož ztratí duši svou pro mne, zachová ji. ²⁵ Nebo co jest platno člověku, by všecken svět získal, kdyby sám sebe ztratil, nebo sám sebe zmrhal? ²⁶ Neb kdož by se za mne styděl a za mé řeči, za tohož se Syn člověka styděti bude, když přijde v slávě své a Otce svého i svatých andělů. ²⁷ Ale pravím vám jistě: Jsouť někteří z těch, jenž tuto stojí, kteříž neokusí smrti, až i uzří království Boží. ²⁸ I stalo se po těch řečech, jako po osmi dnech, že Ježíš vzav s sebou Petra a Jakuba a Jana, vstoupil na horu, aby se modlil. ²⁹ A když se modlil, učiněna jest tvář jeho proměněná, a oděv jeho bílý a stkvoucí. ³⁰ A aj, dva muži mluvili s ním, a ti byli Mojžíš a Eliáš. ³¹ Kteríž okázavše se v slávě, vypravovali o smrti jeho, kterouž měl podstoupiti v Jeruzalémě. ³² Petr pak a ti, kteříž s ním byli, obtíženi byli snem, a procítivše, viděli slávu jeho a dva muže, ani

stojí s ním. ³³ I stalo se, když oni odešli od něho, řekl Petr k Ježíšovi: Mistře, dobrét jest nám zde býti. Protož udělejme tuto tři stánky, tobě jeden, a Mojžíšovi jeden, a Eliášovi jeden, nevěda, co mluví. ³⁴ A když on to mluvil, stal se oblak, i zastínil je. Báli se pak učedníci, když oni vcházeli do oblaku. ³⁵ I stal se hlas z oblaku řkoucí: Tentot jest Syn můj milý, jeho poslouvejte. ³⁶ A když se ten hlas stal, nalezen jest Ježíš sám. A oni mlčeli, a nepravili žádnému v těch dnech ničehož z těch věcí, kteréž jsou viděli. ³⁷ Stalo se pak druhého dne, když sstupovali s hory, potkal jej zástup mnohý. ³⁸ A aj, muž z zástupu zvolal, řka: Mistře, prosím tebe, vzhlédni na syna mého, nebť jediného toho mám. ³⁹ A aj, duch jej napadá, a on ihned křičí, a sliní se, a ďábel lomcuje jím slinícím se, a nesnadně odchází od něho, sápage jím. ⁴⁰ I prosil jsem učedníků tvých, aby jej vyvrhli, ale nemohli. ⁴¹ I odpověděv Ježíš, řekl: Ó pokolení nevěrné a převrácené, dokudž budu u vás a dokud vás snášeti budu? Přiveď sem syna svého. ⁴² A v tom, když on přicházel, porazil jej ďábel a lomcoval jím. I přimluvil duchu nečistému Ježíš, a uzdravil mládence, a navrátíl jej otci jeho. ⁴³ I divili se náramně všickni velikomocnosti Božské. A když se všickni divili všem věcem, kteréž činil Ježíš, řekl učedníkům svým: ⁴⁴ Složte vy v uších vašich řeči tyto, neboť Syn člověka bude vydán v ruce lidské. ⁴⁵ Ale oni nesrozuměli slovu tomu, a bylo před nimi skryto, aby nevyrozuměli jemu. A báli se ho

otázati o tom slovu. ⁴⁶ I vznikla mezi nimi hádka o to, kdo by z nich byl větší. ⁴⁷ Ježíš pak viděv přemýšlování srdce jejich, vzav dítě, postavil je podle sebe, ⁴⁸ A řekl jim: Kdožkoli přijal by dítě toto ve jménu mém, mneť přijímá; a kdož by koli mne přijal, přijímá toho, kterýž mne poslal. Nebo kdožt jest nejmenší mezi všemi vámi, tent bude veliký. ⁴⁹ I odpověděv Jan, řekl: Mistře, viděli jsme jednoho, an ve jménu tvém dábly vymítá; i bránili jsme mu, protože nechodí s námi. ⁵⁰ I dí jemu Ježíš: Nebraňtež. Nebo kdoť není proti nám, s námit jest. ⁵¹ I stalo se, když se doplnili dnové vzetí jeho vzhůru, a on se byl již na tom ustavil, aby šel do Jeruzaléma, ⁵² Že poslal posly před sebou. A oni jdouce, vešli do městečka Samaritánského, aby jemu zjednali hospodu. ⁵³ I nepřijali ho, protože obličej jeho byl obrácen k jítí do Jeruzaléma. ⁵⁴ A viděvše to učedníci jeho, Jakub a Jan, řekli: Pane, chceš-li, ať díme, aby oheň sstoupil s nebe a spálil je, jako i Eliáš učinil? ⁵⁵ A obrátiv se Ježíš, potrestal jich, řka: Nevíte, čího jste vy duchu. ⁵⁶ Syn zajisté člověka nepřišel zatracovati duší lidských, ale aby je spasil. I odešli do jiného městečka. ⁵⁷ Stalo se pak, když šli cestou, řekl jemu jeden: Pane, půjdu za tebou, kam se koli obrátíš. ⁵⁸ I řekl jemu Ježíš: Lišky doupata mají a ptáci nebeští hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil. ⁵⁹ I řekl k jinému: Pojď za mnou. A on řekl: Pane, dopušť mi prve jítí a pochovati otce mého. ⁶⁰ I dí jemu Ježíš: Nech, ať mrtví pochovávají mrtvé své, ale ty jda, zvěstuj

království Boží. ⁶¹ I řekl opět jiný: Půjdu za tebou, Pane, ale prve dopusť mi, ať se rozžehnám s těmi, kteříž jsou v domě mém. ⁶² Řekl jemu Ježíš: Žádný, kdož vztáhne ruku svou k pluhu, ohlídal by se nazpět, není způsobilý k království Božímu.

10

¹ Potom pak vyvolil Pán i jiných sedmdesát, a poslal je po dvou před tváří svou do každého města i místa, kamž měl sám přijíti. ² A pravil jim: Žeň zajisté jest mnohá, ale dělníků málo. Protož prostě Pána žni, ať vypudí dělníky na žeň svou. ³ Jdětež. Aj, já posílám vás jako berany mezi vlky. ⁴ Nenostež s sebou pytlíka, ani mošny, ani obuvi, a žádného na cestě nepozdravujte. ⁵ A do kteréhožkoli domu vejdete, nejprve rcete: Pokoj tomuto domu. ⁶ A bude-liť tu který syn pokoje, odpočineť na něm pokoj váš; pakli nic, k vámť se navrátí. ⁷ A v témž domu ostaněte, jedouce a pijíce, což u nich jest. Nebo hoden jest dělník mzdy své. Nechodtež z domu do domu. ⁸ Ale do kteréhožkoli města vešli byste a přijali by vás, jezte, což před vás předloží. ⁹ A uzdravujte nemocné, kteříž by v něm byli, a rcete jim: Přiblížilot se k vám království Boží. ¹⁰ A do kteréhožkoli města vešli byste, a nepřijali by vás, vyjdouce na ulice jeho, rcetež: ¹¹ Také i ten prach, kterýž se přichytil nás z města vašeho, vyrážíme na vás. Ale však to vězte, žeť se jest přiblížilo k vám království Boží. ¹² Pravím zajisté vám, že Sodomským v onen den lehčeji

bude nežli tomu městu. ¹³ Běda tobě Korozaim, běda tobě Betsaido. Nebo kdyby v Týru a v Sidonu činění byli divové ti, kteříž v vás činění jsou, dávno by v žíní a v popele sedíce, pokání činili. ¹⁴ A protož Týru a Sidonu lehčeji bude na soudu nežli vám. ¹⁵ A ty Kafarnaum, které jsi až do nebe zvýšeno, až do pekla sníženo budeš. ¹⁶ Kdož vás slyší, mne slyší; a kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá; kdož pak mnou pohrdá, pohrdát tím, kdož mne poslal. ¹⁷ Potom navrátilo se s radostí těch sedmdesáte, řkouce: Pane, také i ďáblové se nám poddávají ve jménu tvém. ¹⁸ I řekl jim: Viděl jsem satana jako blesk padajícího s nebe. ¹⁹ Aj, dávámť vám moc šlapati na hady a na štíry i na všelikou moc nepřitele, a nic vám neuškodí. ²⁰ Avšak z toho se neradujte, žeť se vám poddávají duchové, ale raději se radujte, že jména vaše napsána jsou v nebesích. ²¹ V tu hodinu rozveselil se v duchu Ježíš, a řekl: Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a opatrnými, a zjevil je maličkým. Ovšem, Otče, neb tak se líbilo před tebou. ²² Všecky věci dány jsou mi od Otce mého, a žádný neví, kdo by byl Syn, jedině Otec, a kdo by byl Otec, jedině Syn, a komuž by chtěl Syn zjevití. ²³ A obrátiv se k učedníkům obzvláště, řekl: Blahoslavené oči, kteréž vidí, co vy vidíte. ²⁴ Nebo pravím vám, že mnozí proroci i králové chtěli viděti, což vy vidíte, a neviděli, a slyšeti, což vy slyšíte, a neslyšeli. ²⁵ A aj, jeden zákoník vstal, pokoušeje ho, a řka: Mistře, co čině, život věčný dědičné obdržím? ²⁶ A on řekl k němu:

V Zákoně co jest psáno? Kterak čteš? ²⁷ A on odpověděl, řekl: Milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vsí duše své, a ze vsí síly své, i ze vsí mysli své, a bližního svého jako sebe samého. ²⁸ I řekl mu Ježíš: Právě jsi odpověděl. To čiň, a živ budeš. ²⁹ On pak chtěje se sám ospravedlniti, dí Ježíšovi: A kdo jest můj bližní? ³⁰ I odpověděl Ježíš, řekl: Èlověk jeden šel z Jeruzaléma do Jericho, i upadl mezi lotry. Kteríž obloupiť je a zranivše, odešli, odpoľu živého nechavše. ³¹ I přihodilo se, že kněz jeden šel touž cestou, a uzřev je, pomínul. ³² Též i Levíta až k tomu místu přišel, a uzřev je, pomínul. ³³ Samaritán pak jeden, cestou se bera, přišel až k němu, a uzřev je, milosrdenstvím hnut jest. ³⁴ A přistoupě, uvázal rány jeho, naliv oleje a vína, a vloživ je na hovado své, vedl do hospody, a péci o něj měl. ³⁵ Druhého pak dne odjíti maje, vyňav dva peníze, dal hospodáři, a řekl: Měj o něj péci, a cožkoli nad to vynaložíš, já když se vrátím, zaplatím tobě. ³⁶ Kdo tedy z těch tří zdá se tobě bližním býti tomu, kterýž upadl mezi lotry? ³⁷ A on řekl: Ten, kterýž učinil milosrdenství nad ním. I řekl jemu Ježíš: Jdi, i ty učiň též. ³⁸ I stalo se, když šli, že on všel do jednoho městečka. Žena pak jedna, jménem Marta, přijala je do domu svého. ³⁹ A ta měla sestru, jménem Mariji, kterážto seděci u noh Ježíšových, poslouchala slova jeho. ⁴⁰ Ale Marta pečliva byla při mnohé službě Pánu. Kterážto přistoupivši, řekla: Pane, nemáš-liž o to péce, že sestra má nechala mne samé sloužiti? Protož

rci jí, ať mi pomůž. ⁴¹ A odpověděv, řekl jí Ježíš: Marta, Marta, pečlivá jsi, a rmoutíš se při mnohých věcech. ⁴² Ale jednohoť jest potřebí. Mariat dobrou stránku vyvolila, kterážto nebude odjata od ní.

11

¹ I stalo se, když byl na jednom místě, modle se, že když přestal, řekl k němu jeden z učedníků jeho: Pane, nauč nás modliti se, jako i Jan učil učedníky své. ² I řekl jim: Když se modlíte; říkejte: Otče náš, jenž jsi v nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá, jako v nebi tak i na zemi. ³ Chléb náš vezdejší dávej nám každého dne. ⁴ I odpusť nám hříchy naše, nebo i my odpouštíme všelikému vinníku našemu. A neuvodň nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. ⁵ I řekl k nim: Kdo z vás bude míti přítele, a půjde k němu o půlnoci, a dí jemu: Příteli, půjč mi tři chlebů. ⁶ Nebo přítel můj přišel s cesty ke mně, a nemám, co bych předložil před něj. ⁷ A on vnitř jsa, odpověděl by, řka: Nečič mi nevole, neb jsou již dveře zavříny, a dítky mé se mnou jsou v pokoji. Nemohuť vstáti a dáti tobě. ⁸ Pravím vám: Ačť nedá jemu, vstana, protože jest přítel jeho, ale však pro nezbednost jeho vstana, dá jemu, kolikozkoli potřebuje. ⁹ I jáť pravím vám: Proste, a budeť vám dáno; hleďte, a naleznete; tlucte, a budeť vám otevřáno. ¹⁰ Neb každý, kdož prosí, bere; a kdož hledá, nalézá; a tomu, kdož tluč, bude otevřáno. ¹¹ Kterého pak z vás otce prosil by syn za chléb, zdali

kamene podá jemu? Aneb za rybu, zdali místo ryby dá jemu hada? ¹² Aneb prosil-li by za vejce, zdali podá jemu štíra? ¹³ Poněvadž tedy vy, zlí jsouce, umíte dobré dary dávatí dětem svým, čím více Otec váš nebeský dá Ducha svatého těm, kteříž ho prosí? ¹⁴ I vymítal Ježíš dábelství, a to bylo němé. Stalo se pak, když vyšlo dábelství, že mluvil němý. I divili se zástupové. ¹⁵ Ale někteří z nich pravili: V Belzebubu, knížeti dábelském, vymítá ďábly. ¹⁶ A jiní pokoušejíce ho, znamení s nebe hledali od něho. ¹⁷ Ale on znaje myšlení jejich, řekl jim: Každé království samo v sobě rozdělené pustne, a dům na dům padá. ¹⁸ Jestližeť jest pak i satan proti sobě rozdělen, kterakž stane království jeho? Nebo pravíte, že já v Belzebubu vymítám ďábly. ¹⁹ Jestliže já v Belzebubu vymítám ďábly, synové vaši v kom vymítají? Protož oni soudcové vaši budou. ²⁰ Pakliť prstem Božím vymítám ďábly, jistěť jest přišlo k vám království Boží. ²¹ Když silný oděnc ostríhá síň své, v pokoji jsou všechny věci, kteréž má. ²² Pakli by silnější než on přijda, přemohl jej, všechna odění jeho odejme, v něž úfal, a loupeže jeho rozdělí. ²³ Kdožť není se mnou, proti mně jest; a kdož neshromažďuje se mnou, rozptylujeť. ²⁴ Když nečistý duch vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí. A nenalezna, dí: Vrátím se do domu svého, odkudž jsem vyšel. ²⁵ A přijda, nalezne jej vymetený a ozdobený. ²⁶ I jde, a přijme k sobě jiných sedm duchů horších sebe, a vejdouce, přebývají

tam. I jsou poslední věci člověka toho horší nežli první. ²⁷ I stalo se, když on to mluvil, pozdvihši hlasu jedna žena z zástupu, řekla jemu: Blahoslavený život, kterýž tebe nosil, a prsy, kterýchž jsi požíval. ²⁸ A on řekl: Ovšem pak blahoslavení, kteříž slyší slovo Boží a ostříhají jeho. ²⁹ A když se zástupové scházeli, počal praviti: Pokolení toto nešlechtné jest. Znamení vyhledává, a znamení jemu nebude dáno, než znamení Jonáše proroka. ³⁰ Nebo jakož Jonáš učiněn byl znamením Ninivitským, takť bude i Syn člověka pokolení tomuto. ³¹ Královna od poledne stane na soudu s muži pokolení tohoto, a odsoudí je. Nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu, a aj, více než Šalomoun tuto! ³² Muži Ninivitští povstanou na soudu s pokolením tímto, a odsoudí je. Nebo činili pokání k kázání Jonášovu, a aj, více nežli Jonáš tuto! ³³ Žádný rozsvítě svíci, nepostaví jí do skryše, ani pod kbelec, ale na svícen, aby ti, kteříž vcházejí, světlo viděli. ³⁴ Svíce těla tvého jest oko tvé. Když by tedy oko tvé sprostné bylo, i tělo tvé všecko bude světlé; a pakliť bude nešlechtné, takéť i tělo tvé tmavé bude. ³⁵ Vizíť tedy, aby světlo, kteréž jest v tobě, nebylo tmou. ³⁶ Pakli celé tělo tvé světlé bude, nemaje žádné částky tmavé, budeť všecko tak světlé, že tě jako svíce bleskem osvítí. ³⁷ A mezi tím když on mluvil, prosil ho jeden farizeus, aby obědval u něho. A všed, posadil se za stůl. ³⁸ Farizeus pak viděv to, podivil se, že se neumyl před obědem. ³⁹ I řekl Pán k němu: Nyní vy farizeové povrchu

konvice a mísy čistíte, ale to, což vnitř jest v vás, plno jest loupeže a nešlechtností. ⁴⁰ Blázni, zdaliž ten, kterýž učinil, což zevnitř jest, neučinil také i toho, což jest vnitř? ⁴¹ Ale však i z toho, což máte, dávejte almužnu, a aj, všechny věci vaše čisté budou. ⁴² Ale běda vám farizeům, kteříž desátky dáváte z máty a z routy a ze všeliké byliny, ale opouštíte soud a lásku Boží; ješto tyto věci měli jste činiti, a oněch neopouštěti. ⁴³ Běda vám farizeům, nebo milujete první místa v školách a pozdravování na trzích. ⁴⁴ Běda vám, zákoníci a farizeové pokrytci, nebo jste jako hrobové nepatrní, po nichž lidé chodíce, nevědí o tom, co tam jest. ⁴⁵ I odpověděv jeden z zákoníků, řekl jemu: Mistře, tyto věci mluvě, i nám také lehkost činíš. ⁴⁶ A on řekl: I vám zákoníkům běda, nebo obtěžujete lidi břemeny nesnesitelnými, a sami se těch břemen jedním prstem nedotýkáte. ⁴⁷ Běda vám, jenž vzděláváte hroby prorocké, kteréž otcové vaši zmrdovali. ⁴⁸ A tak osvědčujete a potvrzujete skutků otců vašich. Nebo oni zajisté zmrdovali jsou je, vy pak vzděláváte hroby jejich. ⁴⁹ Protož i Moudrost Boží řekla: Pošliť k nim proroky a apoštolý, a z těch některé mordovati budou, a jiné vyháněti, ⁵⁰ Aby požádáno bylo od tohoto pokolení krve všech proroků, kteráž vylita jest od ustanovení světa, ⁵¹ Od krve Abelovy až do krve Zachariášovy, kterýž zahynul mezi oltářem a chrámem. Jistě, pravím vám, požádáno bude od pokolení tohoto. ⁵² Běda vám zákoníkům, nebo jste vzali klíč umění; sami jste nevešli, a

těm, kteříž vcházel, zbránili jste. ⁵³ A když jim to mluvil, počali zákoníci a farizeové přísně jemu odpírati, a k mnohým řečem příčiny jemu dávati, ⁵⁴ Ukládajíce o něm, a hledajíce popadnouti něco z úst jeho, aby jej obžalovali.

12

¹ A vtom, když mnozí zástupové scházeli se, takže jedni druhé velmi tlačili, počal mluvit k učedníkům svým: Nejpředněji se varujte od kvasu farizeů, jenž jest pokrytství. ² Neboť nic není skrytého, což by nemělo býti zjeveno; ani jest co tajného, ješto by nemělo býti zvědíno. ³ Protož to, co jste pravili ve tmách, bude na světle slyšáno, a co jste sobě v uši šeptali v pokojích, hlásánoť bude na střeách. ⁴ Pravím pak vám přátelům svým: Nestrachujte se těch, jenž tělo zabíjejí, a potom nemají, co by více učinili. ⁵ Ale ukážíť vám, koho se máte báti: Bojte se toho, kterýžto, když zabije, má moc uvrci do pekelného ohně. Jistě, pravím vám, toho se bojte. ⁶ Zdaliž neprodávají pět vrabců za dva haléře? Avšak ani jeden z nich není v zapomenutí před Bohem. ⁷ Nýbrž i vlasové hlavy vaší všickni zečteni jsou. Protož nebojtež se, mnohemť vy vrabce převyšujete. ⁸ Pravímť pak vám: Každý kdož by koli vyznal mne před lidmi, i Syn člověka vyzná jej před anděly Božími. ⁹ Kdož by mne pak zapřel před lidmi, zapřít bude před anděly Božími. ¹⁰ A každý kdož dí slovo proti Synu člověka, bude mu odpuštěno, ale tomu, kdož by se Duchu svatému rouhal,

nebudeť odpuštěno. ¹¹ Když pak vás voditi budou do škol a k vladařům a k mocným, nepečujte, kterak aneb co byste odpovídali, aneb co byste mluvili. ¹² Duch svatý zajisté naučí vás v tu hodinu, co byste měli mluvit. ¹³ I řekl jemu jeden z zástupu: Mistře, rci bratru mému, ať rozdělí se mnou dědictví. ¹⁴ A on řekl jemu: Ělověče, kdo mne ustavil soudcí aneb děličem nad vámi? ¹⁵ I řekl k nim: Viztež a vystříhejte se od lakomství; neboť ne v rozhojnění statku něčího život jeho záleží. ¹⁶ Pověděl jim také i podobenství, řka: Ělověka jednoho bohatého hojné úrody pole přineslo. ¹⁷ I přemýšloval sám v sobě, řka: Co učiním, že nemám, kde bych shromáždil úrody své? ¹⁸ I řekl: Toto učiním: Zbořím stodoly své a větších nadělám, a tu shromáždím vsecky své úrody i zboží svá. ¹⁹ A dím duši své: Duše, máš mnoho statku složeného za mnohá léta, odpočivej, jez, pij, měj dobrou vůli. ²⁰ I řekl jemu Bůh: Ó blázne, této noci požádají duše tvé od tebe, a to, cožs připravil, čím bude? ²¹ Takť jest každý, kdož sobě shromažďuje, a není v Bohu bohatý. ²² Řekl pak učedníkům svým: Protož pravím vám: Nebudtež pečliví o život svůj, co byste jedli, ani o tělo, čím byste se odívali. ²³ Život větší jest nežli pokrm, a tělo větší nežli oděv. ²⁴ Patřte na havrany, žeť nesejí, ani žnou, a nemají špižírny, ani stodoly, a Bůh krmí je. I čím v větší vážnosti jste vy než ptactvo? ²⁵ A kdož pak z vás pečlivě o to mysle, můž přidati ku postavě své loket jeden? ²⁶ Poněvadž tedy nemůžete s to býti,

což nejmenšího jest, proč o jiné věci se staráte?
²⁷ Patřte na kvítí polní, kterak rostou, nedělají, ani předou, a pravím vám, že ani Šalomoun ve vsí slávě své nebyl tak odín, jako jedno z těchto.
²⁸ A poněvadž trávu, kteráž dnes na poli jest, a zítra do peci uvržena bývá, Bůh tak odívá, čím více vás, ó malé víry? ²⁹ I vy nestarejte se o to, co byste jedli, aneb co byste pili, aniž o to tak velmi pečujte. ³⁰ Nebo těch všech věcí národové světa tohoto hledají. Víť pak Otec váš, že těch věcí potřebujete. ³¹ Ale raději hledejte království Božího, a tyto všechny věci budou vám přidány. ³² Neboj se, ó maličké stádce, neboť se zalíbilo Otcí vašemu dáti vám království. ³³ Prodávajte statky vaše, a dávejte almužnu. Dělejte sobě pytlíky, kteříž nevetšejí, poklad, kterýž nehyne, v nebesích, kdežto zloděj dojíti nemůž, a kdež mol nekazí. ³⁴ Nebo kdež jest poklad váš, tuť bude i srdce vaše. ³⁵ Buďtež bedra vaše přepásaná, a svíce hořící. ³⁶ A vy podobni buďte lidem očekávajícím Pána svého, až by se vrátil z svadby, aby hned, jakž by přišel a potloukl, otevřeli jemu. ³⁷ Blaze služebníkům těm, kteréž přijda Pán, nalezl by, a oni bdí. Amen pravím vám, že přepáše se, a káže jim sednouti za stůl, a chodě, bude jim sloužiti. ³⁸ A přišel-liť by v druhé bdění, a pakliť by v třetí bdění přišel, a tak je nalezl, blahoslavení jsou služebníci ti. ³⁹ Toto pak vězte, že byť věděl hospodář, v kterou by hodinu měl zloděj přijíti, bděl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého. ⁴⁰ Protož i vy buďte hotovi, nebo v kterou hodinu nenadějete

se, Syn člověka přijde. ⁴¹ I řekl jemu Petr: Pane, nám-li pravíš toto podobenství, čili všechněm? ⁴² I dí Pán: Až kdo jest věrný šafář a opatrný, jehož by ustanovil pán nad čeledí svou, aby jim v čas dával vyměřený pokrm, ⁴³ Blahoslavený služebník ten, kteréhož, když by přišel pán jeho, nalezne, an tak činí. ⁴⁴ Vpravdě pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej. ⁴⁵ Pakli by řekl služebník ten v srdci svém: Prodlévá přijítí pán můj, i počal by bítí služebníky a služebnice, a jísti a pítí i opíjeti se, ⁴⁶ Přijdeť pán služebníka toho v den, v kterýž se nenaděje, a v hodinu, kteréž neví. I oddělít jej, a díl jeho položí s nevěrnými. ⁴⁷ Služebník pak ten, kterýž by znal vůli pána svého a nepřipravoval se, a nečinil podle vůle jeho, bit bude velmi. ⁴⁸ Ale kterýž neznal, a hodné věci trestání činil, bit bude ne tak velmi. Každému pak, komuž jest mnoho dáno, mnoho bude od něho požádáno; a komuť jsou mnoho poručili, víceť požádají od něho. ⁴⁹ Oheň přišel jsem pustiti na zemi, a co chci, jestliže již hoří? ⁵⁰ Ale křtem mám křtěn býti, a kterak jsem soužen, dokudž se nevykoná! ⁵¹ A což se domníváte, že bych přišel pokoj dáti na zemi? Nikoli, pravím vám, ale rozdělení. ⁵² Nebo již od této chvíle bude jich pět v jednom domu rozděleno, tři proti dvěma, a dva proti třem. ⁵³ Bude rozdělen otec proti synu, a syn proti otci, máte proti dceři, a dcera proti mateři, svegruše proti nevěstě své, a nevěsta proti svegruši své. ⁵⁴ Pravil také i k zástupům: Když vidáte oblak, an vzhodí od západu, hned pravíte: Přival

jde, a tak bývá. ⁵⁵ A když od poledne vítr věje, říkáte: Bude horko, a býváť. ⁵⁶ Pokrytci, způsob nebe a země umíte souditi, a kterakž pak tohoto času nepoznáváte? ⁵⁷ Ano proč i sami od sebe nesoudíte, což spravedlivého jest? ⁵⁸ Když pak jdeš s protivníkem svým k vrchnosti, na cestě přičiň se o to, abys byl zproštěn od něho, aby snad netáhl tebe k soudci, a soudce dal by tebe biřici, a biřic vsadil by tě do žaláře. ⁵⁹ Pravím tobě: Nevyjdeš odtud, dokudž bys i toho posledního haláře nenavrátil.

13

¹ Byli pak tu přítomní času toho někteří, vypravující jemu o Galilejských, kterýchžto krev Pilát smísil s oběťmi jejich. ² I odpověděv Ježíš, řekl jim: Co mníte, že jsou ti Galilejští byli větší hříšníci nežli všickni jiní Galilejští, že takové věci trpěli? ³ Nikoli, pravímť vám. Ale nebudete-li pokání činiti, všickni též zahynete. ⁴ Anebo oněch osmnácte, na kteréžto upadla věže v Siloe, a zbila je, zdali se domníváte, že by oni vinni byli nad všechny lidi přebývající v Jeruzalémě? ⁵ Nikoli, pravím vám. Ale nebudete-li pokání činiti, všickni též zahynete. ⁶ Pověděl pak toto podobenství: Ělověk jeden měl strom fíkový štípený na vinici své. I přišel, hledaje ovoce na něm, ale nenalezl. ⁷ I řekl k vinaři: Aj, po tři léta již přicházím, hledaje ovoce na tom fíku, a nenalézám. Vytniž jej! Proč i tu zemi darmo kazí? ⁸ On pak odpověděv, řekl jemu: Pane, ponechejž ho i tohoto léta, ažť jej

okopám a ohnojím, ⁹ Zdali by nesl ovoce. Pakliť neponese, potom vytneš jej. ¹⁰ Učil pak v jedné škole jejich v den sváteční. ¹¹ A aj, byla tu žena, kteráž měla ducha nemoci osmnácte let, a byla sklíčena, a nijakž se nemohla zprostiti. ¹² A uzřev ji Ježíš, zavolal jí k sobě, a řekl jí: Ženo, zproštěna jsi od nemoci své. ¹³ I vložil na ni ruce, a ihned zdvihla se, a velebila Boha. ¹⁴ Tedy kníže školní odpověděv, hněvaje se proto, že v den sváteční uzdravoval Ježíš, řekl k zástupu: Šest dní jest, v nichž náleží dělati; protož v těch dnech přicházejíce, budete uzdravováni, a ne v den sobotní. ¹⁵ I odpověděv jemu Pán, řekl: Pokrytče, zdali jeden každý z vás v den sváteční neodvazuje vola svého nebo osla od jeslí, a nevodí napájeti? ¹⁶ Tato pak dcera Abrahamova, kterouž byl svázal satan již osmnácte let, což neměla býti rozvázána od svazku v den sváteční? ¹⁷ A když on to pověděl, zastyděli se všickni protivníci jeho, ale všecken lid radoval se ze všech těch slavných skutků, kteříž se dáli od něho. ¹⁸ I řekl Ježíš: Ěmu podobno jest království Boží a k čemu je přirovnám? ¹⁹ Podobno jest zrnu horčičnému, kteréžto vzav člověk, uvrhl do zahrady své. I rostlo, a učiněno jest v strom veliký, a ptactvo nebeské hnízda sobě dělali na ratolestech jeho. ²⁰ A opět řekl: K čemu připodobním království Boží? ²¹ Podobno jest kvasu, kterýžto vzavši žena, zadělala ve třech měřících mouky, až zkysalo všecko. ²² I chodil po městech a městečkách uče, bera se do Jeruzaléma. ²³ I

řekl jemu jeden: Pane, tuším, že jest málo těch, kteříž spaseni býti mají? On pak řekl k nim: ²⁴ Snažujte se vcházetí těsnou branou; neboť (pravím vám) mnozí hledati budou vjíti, a nebudou moci, ²⁵ Totiž když vejde hospodář, a zavře dveře, a počnete vně státi a tlouci na dveře, řkouce: Pane, Pane, otevři nám, a on odpovídaje, dí vám: Neznám vás, odkud jste: ²⁶ Tedy počnete říci: Jídali jsme a píteli před tebou, a na ulicích našich jsi učil. ²⁷ I dí: Pravím vám, žeť vás neznám, odkud jste. Odejdětež ode mne všickni činitelé nepravosti. ²⁸ Tamť bude pláč a škřípení zubů, když uzříte Abrahama a Izáka a Jákoba a všechny proroky v království Božím, sami pak sebe vyhnané ven. ²⁹ I přijdouť mnozí od východu, a od západu, a od půlnoci, i od poledne, a budou stóliti v království Božím. ³⁰ A aj, jsouť poslední, kteříž budou první, a jsou první, kteříž budou poslední. ³¹ A v ten den přistoupili někteří z farizeů, řkouce jemu: Vyjdi, a odejdi odsud, nebo Herodes chce tě zamordovati. ³² I řekl jim: Jdouce, povězte lišce té: Aj, vymítám ďábly, a uzdravuji dnes a zítra, a třetího dne dokonám. ³³ Ale však musím dnes a zítra i pozejtří choditi; neboť jest nelze proroku zahynouti jinde kromě Jeruzaléma. ³⁴ Jeruzaléme, Jeruzaléme, ješto morduješ proroky a kamenuješ ty, kteříž k tobě bývají posláni, kolikrát jsem chtěl shromážditi syny tvé, jako slepice kuřátka svá pod křídla? A nechťeli jste. ³⁵ Aj, opuštěn bude dům váš a zanechán vám pustý. Ale jistě pravím vám, že

nikoli mne neuzříte, ažť přijde čas, když díte: Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně.

14

¹ I stalo se, když všel Ježíš do domu jednoho knížete farizejského v sobotu, aby jedl chléb, že oni šetřili ho. ² A aj, člověk jeden vodnotelný byl před ním. ³ I odpověděv Ježíš, dí zákoníkům a farizeům, řka: Sluší-li v sobotu uzdravovati? ⁴ A oni mlčeli. Tedy on dosáh jeho, uzdravil a propustil. ⁵ A odpověděv k nim řekl: Ěi z vás osel anebo vůl upadl by do studnice, a ne ihned by ho vytáhl v den sobotní? ⁶ I nemohli jemu na to odpověditi. ⁷ Pověděl také i ku pozvaným podobenství, (spatřiv to, kterak sobě přední místa vyvolovali,) řka k nim: ⁸ Kdybys byl od někoho pozván na svadbu, nesedej na předním místě, ať by snad vzácnější nežli ty nebyl pozván od něho. ⁹ A přijda ten, kterýž tebe i onoho pozval, řekl by tobě: Dej tomuto místo. A tehdy počal bys s hanbou na posledním místě seděti. ¹⁰ Ale když bys byl pozván, jda, posad se na posledním místě. A kdyby přišel ten, kterýž tebe pozval, aby řekl tobě: Příteli, posedni výše, tedy budeš míti chválu před spolustolícími. ¹¹ Nebo každý, kdož se povyšuje, bude ponížen; a kdož se ponízuje, bude povýšen. ¹² Pravil také i tomu, kterýž ho byl pozval: Když činíš oběd nebo večeri, nezov přátel svých, ani bratří svých, ani sousedů bohatých, ať by snad i oni zase nezvali tebe, a měl bys odplatu. ¹³ Ale když činíš hody, povolej chudých, chromých, kulhavých,

slepých, ¹⁴ A blahoslavený budeš. Neboť nemají, odkud by odplatili tobě, ale budeš odplaceno při vzkříšení spravedlivých. ¹⁵ I uslyšav to jeden z přísedících, řekl jemu: Blahoslavený jest, kdož jí chléb v království Božím. ¹⁶ On pak řekl jemu: Èlověk jeden učinil večeři velikou, a pozval mnohých. ¹⁷ I poslal služebníka svého v hodinu večeře, aby řekl pozvaným: Pojdte, nebo již připraveno jest všecko. ¹⁸ I počali se všickni spolu vymlouvati. První řekl jemu: Ves jsem koupil, a musím vyjítí a ohledatí jí; prosím tebe, vymluv mne. ¹⁹ A druhý řekl: Patero spřežení volů koupil jsem, a jdu, abych jich zkusil; prosím tebe, vymluv mne. ²⁰ A jiný dí: Ženu jsem pojal, a protož nemohu přijítí. ²¹ I navrátiv se služebník, zvěstoval tyto věci pánu svému. Tedy rozhněvav se hospodář, řekl služebníku svému: Vyjdi rychle na rynky a na ulice města, a chudé, i chromé, i kulhavé, a slepé uveď sem. ²² I řekl služebník: Pane, stalo se, jakož jsi rozkázal, a ještěť místo jest. ²³ Tedy řekl pán služebníku: Vyjdiž na cesty a mezi ploty, a přinut vjíti, ať se naplní dům můj. ²⁴ Nebo pravímť vám, že žádný z mužů těch, kteříž pozváni byli, neokusí večeře mé. ²⁵ Šli pak mnozí zástupové s ním. A on obrátiv se, řekl jim: ²⁶ Jde-li kdo ke mně, a nemá-li v nenávisti otce svého, i matere, i ženy, i dětí, i bratří, i sestr, ano i té duše své, nemůž býti mým učedníkem. ²⁷ A kdožkoli nenese kříže svého, a jde za mnou, nemůž býti mým učedníkem. ²⁸ Nebo kdo z vás jest, chtěje stavěti věži, aby prve sedna, nepočel nákladu,

bude-li míti dosti k dokonání toho díla? ²⁹ Aby snad, když by položil grunt, a nemohl dokonati, nepřišlo na to, že všickni to vidouce, počali by se jemu posmívati, ³⁰ Řkouce: Tento člověk počal stavěti, a nemohl dokonati. ³¹ Anebo který král bera se k boji proti jinému králi, zdaliž prve neseďne, aby se poradil, mohl-li by s desíti tisíci potkati se s tím, kterýž s dvadcíti tisíci táhne proti němu? ³² Sic jinak, když ještě podál od něho jest, pošle posly k němu, žádaje toho, což by bylo ku pokoji. ³³ Tak zajisté každý z vás, kdož se neodřekne všech věcí, kterýmiž vládne, nemůž býti mým učedníkem. ³⁴ Dobráť jest sůl. Pakli sůl bude zmařena, čím bude napravena? ³⁵ Ani do země, ani do hnoje se nehodí; ale vyvržena bude ven. Kdo má uši k slyšení, slyš.

15

¹ Přibližovali se pak k němu všickni publikáni a hříšníci, aby ho slyšeli. ² I reptali farizeové a zákoníci, řkouce: Tento hříšníky přijímá a jí s nimi. ³ I pověděl jim podobenství toto, řka: ⁴ Kdyby někdo z vás měl sto ovec, a ztratil by jednu z nich, zdaliž by nenechal devadesáti devíti na poušti, a nešel k té, kteráž zahynula, až by i našel ji? ⁵ A nalezna, jistě by ji vložil na ramena svá s radostí. ⁶ A přijda domů, svolal by přátely a sousedy, řka jim: Spolu radujte se se mnou, neb jsem našel ovci svou, kteráž byla zahynula. ⁷ Pravímť vám, že tak jest radost v nebi nad jedním hříšníkem pokání činícím větší, nežli nad devadesáti devíti spravedlivými,

kteríž nepotřebují pokání. ⁸ Aneb žena některá mající grošů deset, ztratila-li by jeden groš, zdaliž nezažže svíce, a nemete domu, a nehledá pilně, dokudž nenalezne? ⁹ A když nalezne, svolá přítelkyně a sousedy, řkuci: Spolu radujte se se mnou, neb jsem našla groš, kterýž jsem byla ztratila. ¹⁰ Takť pravím vám, že jest radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem pokání činícím. ¹¹ Řekl také Ježíš: Ělověk jeden měl dva syny. ¹² Z nichž mladší řekl otci: Otče, dej mi díl statku, kterýž mně náleží. I rozdělil jim statek. ¹³ A po nemnohých dnech, shromáždív sobě všecko mladší syn, odšel do daleké krajiny, a tam rozmrhal statek svůj, živ jsa prostopášně. ¹⁴ A když všecko utratil, stal se hlad veliký v krajině té, a on počal nouzi trpěti. ¹⁵ I všed, přidržel se jednoho měštěnína krajiny té; a on jej poslal do vsi své, aby pásal vepře. ¹⁶ I žádal nasytiti břicho své mlátem, kteréž svině jedly, a žádný nedával jemu. ¹⁷ On pak přišed sám k sobě, řekl: Aj, jak mnozí čeledínové u otce mého hojnost mají chleba, a já tuto hladem mru! ¹⁸ Vstana, půjdu k otci svému, a dím jemu: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou, ¹⁹ A již více nejsem hoden slouti syn tvůj. Ale učiň mne jako jednoho z čeledínů svých. ²⁰ I vstav, šel k otci svému. A když ještě opodál byl, uzřel jej otec jeho, a milosrdenstvím hnut jsa, přiběh, padl na šíji jeho, a políbil ho. ²¹ I řekl jemu syn: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou, a jižť nejsem hoden slouti syn tvůj. ²² I řekl otec služebníkům svým: Přineste roucho to první, a

oblecte jej, a dejte prsten na ruku jeho a obuv na nohy. ²³ A přivedouce tele tučné, zabijte, a hodujíce, budme veseli. ²⁴ Nebo tento syn můj byl umřel, a zase ožil; byl zahynul, a nalezen jest. I počali veseli býti. ²⁵ Byl pak syn jeho starší na poli. A jda, když se přibližoval k domu, uslyšel zpívání a hluk veselících se. ²⁶ I povolav jednoho z služebníků svých, otázal se ho, co by to bylo. ²⁷ A on řekl jemu: Bratr tvůj přišel, i zabil otec tvůj tučné tele, že ho zdravého přijal. ²⁸ I rozhněval se on, a nechtěl tam vjíti. Otec pak jeho vyšed, prosil ho. ²⁹ A on odpověděv, řekl otci: Aj, tolik let sloužím tobě, a nikdy jsem příkázání tvého nepřestoupil, avšak nikdy jsi mi nedal ani kozelce, abych také s přáteli svými vesel pobyl. ³⁰ Ale když syn tvůj tento, kterýž prožral statek tvůj s nevěstkami, přišel, zabils jemu tele tučné. ³¹ A on řekl mu: Synu, ty vždycky se mnou jsi, a všechny věci mé jsou tvé. ³² Ale hodovati a radovati se náleželo. Nebo bratr tvůj tento byl umřel, a zase ožil; zahynul byl, a nalezen jest.

16

¹ Privil pak i k učedníkům svým: Ělověk jeden byl bohatý, kterýž měl šafáře; a ten obžalován jest před ním, jako by mrhal statek jeho. ² I povolav ho, řekl jemu: Což to slyším o tobě? Vydej počet z vladařství svého, neb již nebudeš moci déle vládnouti. ³ I dí vladař sám v sobě: Co učiním? Teď pán můj odjímá ode mne vladařství. Kopati nemohu, žebrati se

stydím. ⁴ Vím, co učiním, aby, když budu zbaven vladařství, přijali mne do svých domů. ⁵ I zavolav jednoho každého dlužníka pána svého, řekl prvnímu: Jaks mnoho dlužen pánu mému? ⁶ A on řekl: Sto tun oleje. I řekl mu: Vezmi rejistra svá, a sedna rychle, napiš padesát. ⁷ Potom druhému řekl: Ty pak jaks mnoho dlužen? Kterýž řekl: Sto korců pšenice. I dí mu: Vezmi rejistra svá, a napiš osmdesát. ⁸ I pochválil pán vladaře nepravého, že sobě opatrně učinil. Nebo synové tohoto světa opatrnější jsou, nežli synové světla v svých věcech. ⁹ I jáť pravím vám: Ěiňte sobě přátely z mamony nepravosti, aby, když byste zhynuli, přijali vás do věčných stanů. ¹⁰ Kdožť jest věrný v mále, i ve mnozeť věrný bude. A kdož v mále jest nepravý, i ve mnozeť nepravý jest. ¹¹ Poněvadž tedy v mamoně nepravé věrní jste nebyli, spravedlivého zboží kdo vám svěří? ¹² A když jste v cizím věrní nebyli, což vašeho jest, kdo vám dá? ¹³ Nižádný služebník nemůž dvěma pánům sloužiti. Nebť zajisté jednoho nenáviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho přídržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžte Bohu sloužiti a mamoně. ¹⁴ Slyšeli pak toto všecko i farizeové, kteříž byli lakomí, a posmívali se jemu. ¹⁵ I dí jim: Vy jste, ješto se sami spravedliví činíte před lidmi, ale Bůhť zná srdce vaše; nebo což jest u lidí vysokého, ohavnost jest před Bohem. ¹⁶ Zákon a Proroci až do Jana, a od té chvíle království Boží zvěstuje se, a každý se do něho násilně tiskne. ¹⁷ Snázeť jest zajisté nebi a zemi

pominouti, nežli v Zákoně jednomu tytlíku zahynouti. ¹⁸ Každý, kdož propustí manželku svou, a jinou pojímá, cizoloží; a kdož propuštěnou od muže pojímá, cizoloží. ¹⁹ Byl pak člověk jeden bohatý, a oblácel se v šarlat a v kment, a hodoval na každý den stkvostně. ²⁰ A byl také jeden žebrák, jménem Lazar, kterýžto ležel u vrat jeho vředovitý, ²¹ Žádaje nasycen býti z drobtů, kteříž padali z stolu bohatce. Ale i psi přicházejíce, lízali vředy jeho. ²² I stalo se, že ten žebrák umřel, a nesen jest od andělů do lůna Abrahamova. Umřel pak i bohatec, a pohřben jest. ²³ Potom v pekle pozdvih očí svých, v mukách jsa, uzřel Abrahama zdaleka, a Lazara v lůnu jeho. ²⁴ I zvolav bohatec, řekl: Otče Abrahamo, smiluj se nade mnou, a pošli Lazara, ať omočí konec prstu svého v vodě, a svlaží jazyk můj; nebo se mučím v tomto plameni. ²⁵ I řekl mu Abraham: Synu, rozpomeň se, žeš ty již vzal dobré věci své v životě svém, a Lazar též zlý. Nyní pak tento se již těší, ale ty se mučíš. ²⁶ A nadto nade všecko mezi námi a vámi propast veliká utvrzena jest, aby ti, kteříž chtějí odsud k vám jíti, nemohli, ani odonud k nám přijíti. ²⁷ I řekl: Ale prosím tebe, Otče, abys ho poslal do domu otce mého. ²⁸ Neboť mám pět bratrů. Ať jim svědčí, aby i oni nepřišli do tohoto místa muk. ²⁹ I řekl jemu Abraham: Majít Mojžíše a Proroky, nechť jich poslouchají. ³⁰ A on řekl: Nic, otče Abrahamo, ale kdyby kdo z mrtvých šel k nim, budou pokání činiti. ³¹ I řekl mu: Poněvadž Mojžíše a Proroků neposlouchají, aniž byť kdo z

mrtvých vstal, uvěří jemu.

17

¹ Tedy řekl učedníkům: Není možné, aby nepřišla pohoršení, ale běda tomu, skrze kohož přicházejí. ² Lépe by mu bylo, aby žernov osličí vložen byl na hrdlo jeho, a uvržen byl do moře, nežli by pohoršil jednoho z těchto maličkých. ³ Šetřte se. Zhřešil-li by pak proti tobě bratr tvůj, potresci ho, a bude-liť toho želeti, odpusť mu. ⁴ A byť pak sedmkrát za den zhřešil proti tobě, a sedmkrát za den obrátil se k tobě, řka: Žel mi toho, odpusť mu. ⁵ I řekli apoštolé Pánu: Přispoř nám víry. ⁶ I dí Pán: Kdybyste měli víru jako zrno horčičné, řekli byste této moruši: Vykořeň se a přesad se do moře, a uposlechla by vás. ⁷ Nebo kdo jest z vás, maje služebníka, ještě oře aneb pase dobytek, aby jemu, když by se s pole navrátil, hned řekl: Pojď a sed' za stůl? ⁸ Ale zdali raději nedí jemu: Připrav, ať povečeřím, a opáše se, služ mi, až se najím a napím, a potom i ty jez a pij? ⁹ Zdali děkuje služebníku tomu, že učinil to, což mu rozkázal? Nezdá mi se. ¹⁰ Tak i vy, když učiníte všechno, což vám přikázáno, rcete: Služebníci neužiteční jsme. Což jsme povinni byli učiniti, učinili jsme. ¹¹ I stalo se, když se bral do Jeruzaléma, že šel skrze Samaří a Galilei. ¹² A když vcházel do jednoho městečka, potkalo se s ním deset mužů malomocných, kteřížto stáli zdaleka. ¹³ A pozdvihše hlasu, řekli: Ježíši prikazateli, smiluj se nad námi. ¹⁴ Kterážto on uzřev, řekl jim:

Jdouce, ukažte se kněžím. I stalo se, když šli, že očištění jsou. ¹⁵ Jeden pak z nich užřev, že jest uzdraven, navrátil se s velikým hlasem, velebě Boha. ¹⁶ A padl na tvář k nohám jeho, díky čině jemu. A ten byl Samaritán. ¹⁷ I odpověděv Ježíš, řekl: Zdaliž jich deset není očištěno? A kdež jest jich devět? ¹⁸ Nenalezli se k tomu, aby přijdouce, chválu Bohu vzdali, jedině cizozemec tento? ¹⁹ I řekl jemu: Vstana, jdi, víra tvá tě uzdravila. ²⁰ Otázán pak jsa od zákoníků, kdy přijde království Boží, odpověděl jim a řekl: Nepřijdeť království Boží patrně. ²¹ Aniž řeknou: Aj, tuto, aneb aj, tamto. Nebo aj, království Boží jestiť mezi vámi. ²² I řekl učedníkům: Přijdou dnové, že budete žádati viděti jeden den Syna člověka, a neuzříte. ²³ A dějít vám: Aj, zde, hle, tamto. Nechodte, ani následujte. ²⁴ Nebo jakožto blesk blýskající se z jedné krajiny, kteráž pod nebem jest, až do druhé, kteráž též pod nebem jest, svítí, tak bude i Syn člověka ve dni svém. ²⁵ Ale nejprve musí mnoho trpěti, a potupen býti od národu tohoto. ²⁶ A jakož se dalo za dnů Noé, tak bude i za dnů Syna člověka. ²⁷ Jedli, pili, ženili se, vdávaly se až do toho dne, v kterémžto Noé všel do korábu; i přišla potopa, a zahladila všecky. ²⁸ A též podobně, jako se stalo ve dnech Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, štěpovali, stavěli. ²⁹ Ale dne toho, když vyšel Lot z Sodomy, přšel oheň s sirou s nebe, a zahladil všecky. ³⁰ Takt nápodobně bude v ten den, když se Syn člověka zjeví. ³¹ V ten čas kdo by byl na střeše, a

nádobí jeho v domu, nesstupuj, aby je pobral; a kdo na poli, též nevracuj se zase. ³² Pomněte na Lotovu ženu. ³³ Nebo kdož by koli hledal život svůj zachovati, ztratíť jej; a kdož by jej koli ztratil, obživíť jej. ³⁴ Pravímť vám: V tu noc budou dva na loži jednom; jeden bude vzat, a druhý opuštěn. ³⁵ Dvě budou mleti spolu; jedna bude vzata, a druhá opuštěna. ³⁶ Dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý opuštěn. ³⁷ I odpověděvše, řekli jemu: Kde, Pane? On pak řekl jim: Kdežt' bude tělo, tamť se shromáždí i orlice.

18

¹ Pověděl jim také i podobenství, kterak by potřebí bylo vždycky se modliti a neoblevovati, ² Řka: Byl jeden soudce v městě jednom, kterýž se Boha nebál a člověka nestyděl. ³ Byla pak vdova jedna v témž městě. I přišla k němu, řkuci: Pomsti mne nad protivníkem mým. ⁴ A on nechtěl za dlouhý čas. Ale potom řekl sám v sobě: Ač se Boha nebojím, a člověka nestydím, ⁵ Však že mi pokoje nedá tato vdova, pomstím jí, aby naposledy přijdoci, neuhaněla mne. ⁶ I dí Pán: Slyšte, co praví soudce nepravý. ⁷ A což by pak Bůh nepomstil volených svých, volajících k němu dnem i nocí, ačkoli i prodlévá jim? ⁸ Pravímť vám, žeť jich brzo pomstí. Ale když přijde Syn člověka, zdaliž nalezne víru na zemi? ⁹ I řekl také k některým, kteříž v sebe doufali, že by spravedliví byli, jiných sobě za nic nevážíce, podobenství toto: ¹⁰ Dva muži vstupovali do

chrámu, aby se modlili, jeden farizeus a druhý publikán. ¹¹ Farizeus stoje soukromí, takto se modlil: Bože, děkuji tobě, že nejsem jako jiní lidé, dráči, nespravedliví, cizoložníci, aneb jako i tento publikán. ¹² Postím se dvakrát do téhodne, desátky dávám ze všech věcí, kterýmiž vládnu. ¹³ Publikán pak zdaleka stoje, nechtěl ani očí k nebi pozdvihnouti, ale bil se v prsy své, řka: Bože, buď milostiv mně hříšnému. ¹⁴ Pravímť vám: Odšel tento, ospravedlněn jsa, do domu svého, a ne onen. Nebo každý, kdož se povyšuje, bude ponížen; a kdož se poníží, bude povýšen. ¹⁵ Přinášeli také k němu i nemluvňátka, aby se jich dotýkal. To viděvše učedníci, přimlouvali jim. ¹⁶ Ale Ježíš svolav je, řekl: Nechte dítek, ať jdou ke mně, a nebraňte jim, nebo takovýchť jest království Boží. ¹⁷ Amen pravím vám: Kdož by koli nepřijal království Božího jako dítě, nevejdeť do něho. ¹⁸ I otázalo se ho jedno kníže, řka: Mistře dobrý, co čině, život věčný obdržím? ¹⁹ I řekl jemu Ježíš: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než sám toliko Bůh. ²⁰ Však umíš přikázání: Nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, cti otce svého i matku svou. ²¹ On pak řekl: Toho všeho ostříhal jsem od své mladosti. ²² Slyšav to Ježíš, řekl mu: Ještěť se jednoho nedostává. Všecko, což máš, prodej, a rozdej chudým, a budeš míti poklad v nebi, a pojď, následuj mne. ²³ On pak uslyšav to, zarmoutil se; byl zajisté bohatý velmi. ²⁴ A viděv jej Ježíš zarmouceného, řekl: Aj, jak nesnadně ti,

kdož statky mají, do království Božího vejdou!
²⁵ Snáze jest zajisté velbloudu skrze jehelnou díрку projítí, nežli bohatému vjíti do království Božího. ²⁶ Tedy řekli ti, kteříž to slyšeli: I kdož může spasen býti? ²⁷ A on dí jim: Což jest nemožného u lidí, možné jest u Boha. ²⁸ I řekl Petr: Aj, my opustili jsme všecko, a šli jsme za tebou. ²⁹ On pak řekl jim: Amen pravím vám, že není žádného, kterýž by opustil dům, neb rodiče, neb bratří, neb manželku, nebo děti, pro království Boží, ³⁰ Aby nevzal v tomto času mnohem více, v budoucím pak věku míti bude život věčný. ³¹ Tedy pojav Ježíš dvanácte, řekl jim: Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a naplnít se všecko to, což psáno jest skrze Proroky o Synu člověka. ³² Nebo vydán bude pohanům, a bude posmíván, a zlehčen i uplván. ³³ A ubičujícíe, zamordují jej, ale on třetího dne z mrtvých vstane. ³⁴ Oni pak tomu nic nerozuměli, a bylo slovo to skryto před nimi, aniž věděli, co se pravilo. ³⁵ I stalo se, když se přibližoval k Jericho, slepý jeden seděl podle cesty, žebře. ³⁶ A slyšev zástup pomíjející, otázal se, co by to bylo? ³⁷ I oznámili jemu, že Ježíš Nazaretský tudy jde. ³⁸ I zvolal, řka: Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou! ³⁹ A ti, kteříž napřed šli, přimlouvali mu, aby mlčal. Ale on mnohem více volal: Synu Davidův, smiluj se nade mnou! ⁴⁰ Tedy zastaviv se Ježíš, rozkázal ho k sobě přivésti. A když se přibližoval, otázal se ho, ⁴¹ Řka: Co chceš, ať tobě učiním? On pak dí: Pane, ať vidím. ⁴² A Ježíš řekl jemu: Prohlédni. Víra tvá tě uzdravila.

⁴³ A ihned prohlédl, a šel za ním, velebě Boha. A všecken lid viděv to, vzdal chválu Bohu.

19

¹ A všed Ježíš, bral se přes Jericho. ² A aj, muž, jménem Zacheus, a ten byl hejtman nad celnými, a byl bohatý. ³ I žádostiv byl viděti Ježíše, kdo by byl; a nemohl pro zástup, nebo postavy malé byl. ⁴ A předběh napřed, vstoupil na strom planého fíku, aby jej viděl; neb tudy měl jíti. ⁵ A když přišel k tomu místu, pohleděv zhůru Ježíš, uzřel jej, i řekl jemu: Zachee, spěšně sstup dolů, nebo dnes v domu tvém musím zůstati. ⁶ I sstoupil rychle, a přijal jej radostně. ⁷ A viděvše to všickni, reptali, řkouce: K člověku hříšnému se obrátil. ⁸ Stoj pak Zacheus, řekl ku Pánu: Aj, polovici statku svého, Pane, dávám chudým, a oklamal-li jsem v čem koho, navracuji to čtvernásob. ⁹ I dí jemu Ježíš: Dnes spasení stalo se domu tomuto, protože i on jest syn Abrahamův. ¹⁰ Nebo přišel Syn člověka, aby hledal a spasil, což bylo zahynulo. ¹¹ Toho když oni poslouchali, promluvil k nim dále podobenství, protože byl blízko od Jeruzaléma a že se oni domnívali, že by se hned mělo zjeviti království Boží. ¹² I řekl: Èlověk jeden rodu znamenitého odšel do daleké krajiny, aby přijal království a zase se navrátil. ¹³ I povolav desíti služebníků svých, dal jim deset hřiven, a řekl jim: Kupčtež, dokudž nepřijdu. ¹⁴ Měšťané pak jeho nenáviděli ho, a poslali poselství za ním, řkouce: Nechcemeť, aby tento

kraloval nad námi. ¹⁵ I stalo se, když se navrátil, přijav království, rozkázal zavolati těch svých služebníků, kterýmž byl dal peníze, aby zvěděl, jak kdo mnoho získal. ¹⁶ I přišel první, řka: Pane, hřivna tvá deset hřiven získala. ¹⁷ I řekl jemu: To dobře, služebníče dobrý. Že jsi nad málem byl věrný, mějž moc nad desíti městy. ¹⁸ A druhý přišel, řka: Pane, hřivna tvá získala pět hřiven. ¹⁹ I tomu řekl: I ty budiž nad pěti městy. ²⁰ A jiný přišel, řka: Pane, aj, teď hřivna tvá, kterouž jsem měl složenou v šátku. ²¹ Nebo jsem se bál tebe, ješto jsi člověk přísný; béřeš, čeho jsi nepoložil, a žneš, čeho jsi nerozsíval. ²² I řekl jemu: Z úst tvých soudím tebe, služebníče zlý. Věděl jsi, že jsem já člověk přísný, bera, což jsem nepoložil, a žna, čehož jsem nerozsíval. ²³ I pročeš tedy nedal peněz mých na stůl, a já přijda, byl bych je vzal i s požitky? ²⁴ I řekl těm, kteříž tu stáli: Vezměte od něho hřivnu, a dejte tomu, kterýž má deset hřiven. ²⁵ I řekli jemu: Pane, máť deset hřiven. ²⁶ I dí jim: Jistě pravím vám, že každému, kdož má, bude dáno, ale od toho, kterýž nemá, i to, což má, bude odjato. ²⁷ Ty pak nepřátely mé, kteříž nechtěli, abych nad nimi kraloval, přiveďte sem a zmordujte přede mnou. ²⁸ To pověděv, šel předce, vstupuje k Jeruzalému. ²⁹ I stalo se; když se přiblížil k Betfagi a k Betany, k hoře, kteráž slove Olivetská, poslal dva učedníky své, ³⁰ Řka: Jděte do městečka, kteréž proti vám jest. Do kteréhožto vejdouce, naleznete oslátko přivázané, na němžto nikdy žádný z lidí neseděl.

Odvěztež je, a přiveďte ke mně. ³¹ A optal-liť by se vás kdo, proč je odvazujete, tak jemu díte: Protože Pán ho potřebuje. ³² Tedy odšedše ti, kteříž byli posláni, našli tak, jakž jim byl pověděl. ³³ A když odvazovali oslátka, řekli páni jeho k nim: Proč odvazujete oslátka? ³⁴ A oni řekli: Pán ho potřebuje. ³⁵ I přivedli je k Ježíšovi, a vloživše roucha svá na oslátka, vsadili na ně Ježíše. ³⁶ A když on jel, stlali roucha svá na cestě. ³⁷ Když se pak již přibližoval k místu tomu, kudyž scházejí s hory Olivetské, počalo všecko množství učedníků radostně chváliti Boha hlasem velikým ze všech divů, kteréž byli viděli, ³⁸ Řkouce: Požehnaný král, jenž se béře ve jménu Páně. Pokoj na nebi, a sláva na výsostech. ³⁹ Ale někteří z farizeů, kteříž tu byli v zástupu, řekli k němu: Mistře, potresci učedníků svých. ⁴⁰ I odpověděv, řekl jim: Pravímť vám: Budou-li tito mlčeti, kamenít bude volati. ⁴¹ A když se přiblížil, uzřev město, plakal nad ním, ⁴² Řka: Ó kdybys poznalo i ty, a to aspoň v takový tento den tvůj, které by věci ku pokoji tobě byly; ale skrytoť jest to nyní od očí tvých. ⁴³ Nebo přijdou na tě dnové, v nichž obklíčí tě nepřátelé tvoji valem, a oblehnou tebe, a ssouží tě se všech stran. ⁴⁴ A s zemí srovnají tě, i syny tvé, kteříž v tobě jsou, a nenechajíť v tobě kamene na kameni, protože jsi nepoznalo času navštívení svého. ⁴⁵ A všed do chrámu, počal vymítati prodavače a kupce z něho, ⁴⁶ Řka jim: Psáno jest: Dům můj dům modlitby jest, vy jste jej pak učinili peleší lotrovskou. ⁴⁷ I učil na každý

den v chrámě. Přední pak kněží a zákoníci i přední v lidu hledali ho zahladiti. ⁴⁸ A nenalezli, co by jemu učinili. Nebo všecken lid jej sobě liboval, poslouchaje ho.

20

¹ I stalo se v jeden den, když on učil lid v chrámě a kázal evangelium, že přišli k tomu přední kněží a zákoníci s staršími, ² I řekli jemu: Pověz nám, jakou mocí tyto věci činíš, aneb kdo tobě tuto moc dal? ³ I odpovědév, řekl jim: Otížit se i já vás o jedné věci a odpověztež mi: ⁴ Křest Janův s nebe-li byl, čili z lidí? ⁵ Oni pak uvažovali to mezi sebou, řkouce: Jestliže bychom řekli: S nebe, díť nám: Pročež jste tedy neuvěřili jemu? ⁶ Pakli díme: Z lidí, lid všecken ukamenuje nás; neb oni cele tak drží, že Jan jest prorok. ⁷ I odpověděli: Že nevědí, odkud jest byl. ⁸ I řekl jim Ježíš: Aníž já vám povím, jakou mocí toto činím. ⁹ I počal lidu praviti podobenství toto: Èlověk jeden štípil vinici, a pronajal ji vinařům, a sám odšed podál byl tam za mnohé časy. ¹⁰ A v čas slušný poslal k vinařům služebníka, aby z ovoce vinice dali jemu. Vinaři pak zmrskavše jej, pustili ho prázdného. ¹¹ A on poslal druhého služebníka. Oni pak i toho zmrskavše a zohavivše, pustili prázdného. ¹² I poslal třetího. Ale oni i toho zranivše, vystrčili ven. ¹³ Tedy řekl Pán vinice: Co učiním? Pošli svého milého Syna. Snad když toho uzří, ostýchati se budou. ¹⁴ Uzřevše pak vinaři, rozmlouvali mezi sebou, řkouce:

Tentof jest dědic; pojdte, zabijme jej, aby naše bylo dědictví. ¹⁵ A vystrčivše jej ven z vinice, zamordovali ho. Což tedy učiní jim Pán vinice? ¹⁶ Přejde a vyhladí vinaře ty, a dá vinici jiným. To uslyšavše, řekli: Odstup to. ¹⁷ A on pohleděv na ně, řekl: Co jest pak to, což napsáno jest: Kámen, kterýmž pohrdli dělníci, ten učiněn jest v hlavu úhelní. ¹⁸ Každý, kdož padne na ten kámen, rozrazí se; a na kohož by on upadl, potřeť jej. ¹⁹ I hledali přední kněží a zákoníci, jak by naň vztáhli ruce v tu hodinu, ale báli se lidu. Nebo porozuměli, že by na ně mluvil podobenství to. ²⁰ Tedy ukládajíce o něm, poslali špehéře, kteříž by se spravedlivými činili, aby ho polapili v řeči, a potom jej vydali vrchnosti a v moc hejtmanu. ²¹ I otázali se ho oni, řkouce: Mistře víme, že právě mluvíš a učíš, a nepřijímáš osoby, ale v pravdě cestě Boží učíš. ²² Sluší-li nám daň dávatí císaři, čili nic? ²³ Ale Ježíš rozuměje chytrosti jejich, dí jim: Co mne pokoušíte? ²⁴ Ukažte mi peníz. Ěí má obraz a nápis? I odpověděvše, řekli: Císařův. ²⁵ On pak řekl jim: Dejtež tedy, co jest císařova, císaři, a což jest Božího, Bohu. ²⁶ I nemohli ho za slovo popadnouti před lidem, a divíce se odpovědi jeho, umlkli. ²⁷ Přistoupivše pak někteří z saduceů, (kteříž odpírají býti vzkříšení,) otázali se ho, ²⁸ Řkouce: Mistře, Mojžíš napsal nám: Kdyby bratr něčí umřel, maje manželku, a umřel by bez dětí, aby ji pojal bratr jeho za manželku, a vzbudil símě bratru svému. ²⁹ I bylo sedm bratrů, a první pojal ženu, umřel bez dětí. ³⁰ I pojal ji druhý, a umřel i ten

bez dětí. ³¹ A třetí pojal ji, též i všech těch sedm, a nezůstavivše semene, zemřeli. ³² Nejposléze po všech umřela i žena. ³³ Protož při vzkříšení kterého z nich bude manželka, poněvadž sedm jich mělo ji za manželku? ³⁴ A odpovídaje, řekl jim Ježíš: Synové tohoto světa žení se a vdávají. ³⁵ Ale ti, kteříž hodni jmíni budou dosáhnouti onoho věku a vzkříšení z mrtvých, ani se ženiti budou ani vdávati. ³⁶ Nebo ani umíratí více nebudou moci, andělům zajisté rovni budou. A jsou synové Boží, poněvadž jsou synové vzkříšení. ³⁷ A že mrtví vstanou z mrtvých, i Mojžíš ukázal při onom kři, když nazývá Pána Bohem Abrahamovým a Bohem Izákovým a Bohem Jákovovým. ³⁸ Bůhť pak není mrtvých, ale živých, nebo všickni jsou jemu živi. ³⁹ Tedy odpověděvše někteří z zákoníků, řekli: Mistře, dobře jsi pověděl. ⁴⁰ I neodvážili se jeho na nic více tázati. ⁴¹ On pak řekl jim: Kterak někteří praví Krista býti synem Davidovým? ⁴² A sám David praví v knihách Žalmových: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, ⁴³ Ažť i položím nepřátely tvé v podnož noh tvých. ⁴⁴ Poněvadž David jej Pánem nazývá, i kterakž syn jeho jest? ⁴⁵ I řekl učedníkům svým přede vším lidem: ⁴⁶ Varujte se od zákoníků, kteříž rádi chodí v krásném rouše a milují pozdravování na trzích a přední stolice v školách a první místo na večerích, ⁴⁷ Kteríž zžírají domy vdovské pod zámyslem dlouhé modlitby. Tiť vezmou těžší odsouzení.

21

¹ A pohleděv, uzřel lidi bohaté, kteříž metali dary své do pokladnice. ² Uzřel pak i jednu vdovu chudičkou, ana uvrhla dva šarty. ³ I řekl: Vpravdě pravím vám, že vdova tato chudá více uvrhla nežli všickni jiní. ⁴ Nebo všickni tito z toho, což jim zbývalo, dali dary Bohu, tato pak z své chudoby všecku živnost svou, kterouž měla, uvrhla. ⁵ A když někteří pravili o chrámu, kterak by kamením pěkným i jinými okrasami ozdoben byl, řekl: ⁶ Načež se to díváte? Přijdouť dnové, v nichžto nebude zůstaven kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen. ⁷ I otázali se ho, řkouce: Mistře, kdy to bude? A které znamení, když se to bude míti státi? ⁸ On pak řekl: Vizte, abyste nebyli svedeni. Nebo mnozí přijdou ve jménu mém, řkouce: Že já jsem Kristus, a čas se blíží. Protož nepostupujte po nich. ⁹ Když pak uslyšíte o válkách a různicích, nestrachujte se; neboť musí to prve býti, ale ne ihned konec. ¹⁰ Tehdy pravil jim: Povstaneť národ proti národu, a království proti království. ¹¹ A země třesení veliká budou po místech, a hladové, a morové, hrůzy i zázrakové s nebe velicí. ¹² Ale před tím přede vším vztáhnou ruce své na vás, a protiviti se vám budou, vydávajíce vás do škol a žalářů, vodíce k králům a k vladařům pro jméno mé. ¹³ A toť se vám díti bude na svědectví. ¹⁴ Protož složtež to v srdcích vašich, abyste se nestarali, kterak byste odpovídati měli. ¹⁵ Jáť zajisté dám vám ústa a moudrost, kteréžto nebudou moci odolati, ani proti vám ostáti

všickni protivníci vaši. ¹⁶ Budete pak zrazováni i od rodičů a od bratrů, od příbuzných i od přátel, a zmurdují některé z vás. ¹⁷ A budete v nenávisti všechněm pro jméno mé. ¹⁸ Ale vlas s hlavy vaší nezahyne. ¹⁹ V trpělivosti vaší vládněte dušemi vašimi. ²⁰ Když pak uzříte obležený od vojska Jeruzalém, tedy vězte, žeť se přiblížilo zkažení jeho. ²¹ A tehdy ti, kdož jsou v Judstvu, utíkejte k horám, a kdo uprostřed něho, vyjděte, a kteří v končinách, nevcházejte do něho. ²² Neboť budou dnové pomsty, aby se naplnilo všecko, což psáno jest. ²³ Ale běda těhotným a těm, kteréž kojí v těch dnech. Neboť bude dav veliký v této zemi, a hněv Boží nad lidem tímto. ²⁴ I padati budou ostrostí meče, a zjímaní vedeni budou mezi všechny národy, a Jeruzalém tlačěn bude od pohanů, dokudž se nenaplní časové pohanů. ²⁵ A budouť znamení na slunci a na měsíci i na hvězdách, a na zemi soužení národů, nevědoucích se kam díti, když zvuk vydá moře a vlnobití, ²⁶ Takže zmrtvějí lidé pro strach a pro očekávání těch věcí, kteréž přijdou na všecken svět. Nebo moci nebeské pohybovati se budou. ²⁷ A tehdyť uzří Syna člověka, an se běře v oblaci s mocí a slavou velikou. ²⁸ A když se toto počne díti, pohledtež a pozdvihnětež hlav vašich, protože se přibližuje vykoupení vaše. ²⁹ I pověděl jim podobenství: Patřte na fíkový strom i na všechna stromoví. ³⁰ Když se již pučí, vidouce to, sami to znáte, že blízko jest léto. ³¹ Takž i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, věztež, že blízko jest království

Boží. ³² Amen pravím vám, že nepomine věk tento, ažť se toto všechno stane. ³³ Nebe a země pomínou, ale slova má nepomínou. ³⁴ Pilně se pak varujte, aby snad nebyla obtížena srdce vaše obžerstvím a opilstvím a pečováním o tento život, a vnaáhle přikvačil by vás ten den. ³⁵ Nebo jako osidlo přijde na všechny, jenž přebývají na tváři vší země. ³⁶ Protož bděte všelikého času, modléce se, abyste hodni byli ujítí všech těch věcí, kteréž se budou dítí, a postaviti se před Synem člověka. ³⁷ I býval ve dne v chrámě, uče, ale v noci vycházeje, přebýval na hoře, kteráž slove Olivetská. ³⁸ A všecken lid na úsvitě přicházel k němu do chrámu, aby ho poslouchal.

22

¹ Přibližoval se pak svátek přesnic, jenž slove velikanoc. ² I hledali přední kněží a zákoníci, kterak by jej vyhledali; ale obávali se lidu. ³ Tedy ďábel vstoupil do Jidáše, kterýž sloul Iškariotský, jednoho z počtu dvanácti. ⁴ A on odšed, mluvil s předními kněžími, a s úředníky nad chrámem, kterak by ho jim zradil. ⁵ I zradovali se, a smluvili s ním, že mu chtí peníze dáti. ⁶ A on také jim přiřekl. I hledal příhodného času, aby ho jim zradil bez zástupu. ⁷ Tedy přišel den přesnic, v kterémžto zabit měl býti beránek. ⁸ I poslal Ježíš Petra a Jana, řka: Jdouce, připravte nám beránka, abychom jedli. ⁹ A oni řekli mu: Kde chceš, ať připravíme? ¹⁰ On pak řekl k nim: Aj, když vcházeti budete do města, potkáť vás člověk, dčbán vody nesa. Jdětež za ním do domu, do kteréhož vejde.

11 A díte hospodáři toho domu: Vzkazuje tobě Mistr: Kde jest síň, kdežto budu jísti beránka s učedníky svými? 12 A onť vám ukáže večeřadlo veliké podlážené. Tam připravte. 13 I odšedše, našli, jakž jim pověděl, a připravili beránka. 14 A když přišel čas večere, posadil se za stůl, a dvanácte apoštolů s ním. 15 I řekl jim: Žádostí žádal jsem tohoto beránka jísti s vámi, prve než bych trpěl. 16 Nebo pravímť vám, žeť ho již více nebudu jísti, ažť se naplní v království Božím. 17 A vzav kalich, a díky činiv, řekl: Vezměte jej a dělte mezi sebou. 18 Neboť pravím vám, žeť nebudu píti z plodu vinného kořene, ažť království Boží přijde. 19 A vzav chléb, díky činiv, lámal a dal jim, řka: To jest tělo mé, kteréž se za vás dává. To čiňte na mou památku. 20 Takž také dal jim i kalich, když bylo po večeři, řka: Tento kalich jest nová smlouva v mé krvi, kteréž se za vás vylévá. 21 Ale aj, ruka zrádce mého se mnou jest za stolem. 22 A Syn zajisté člověka jde, tak jakž jest uloženo o něm, ale běda člověku tomu, kterýž ho zrazuje. 23 Tedy oni počali vyhledávati mezi sebou, kdo by z nich byl, kterýž by to měl učiniti. 24 Stal se pak i svár mezi nimi, kdo by z nich zdál se býti větší. 25 On pak řekl jim: Králové národů panují nad nimi, a kteříž moc mají nad nimi, dobrodincové slovou. 26 Ale vy ne tak. Nýbrž kdož větší jest mezi vámi, budiž jako nejmenší, a kdož vůdce jest, budiž jako sloužící. 27 Nebo kdo větší jest, ten-li, kterýž sedí, čili ten, kterýž slouží? Zdali ne ten, kterýž sedí? Ale já mezi vámi jsem

jako ten, kterýž slouží. ²⁸ Vy pak jste ti, kteříž jste v mých pokušeních se mnou zůstali. ²⁹ A jáť vám způsobuji, jakož mi způsobil Otec můj, království, ³⁰ Abyste jedli a pili za stolem mým v království mém, a seděli na stolicích, soudíce dvanáctero pokolení Izraelské. ³¹ I řekl Pán: Šimone, Šimone, aj, satan vyprosil vás, aby vás tříbil jako pšenici. ³² Ale jáť jsem prosil za tebe, aby nezhylnula víra tvá. A ty někdy obrátě se, potvrzuj bratří svých. ³³ A on řekl jemu: Pane, s tebou hotov jsem i do žaláře i na smrt jíti. ³⁴ On pak dí: Pravím tobě, Petře, nezazpívat dnes kohout, až prve třikrát zapříš, že neznáš mne. ³⁵ I řekl jim: Když jsem vás posílal bez pytlíka, a bez mošny, a bez obuvi, zdali jste v čem nedostatek měli? A oni řekli: V ničemž. ³⁶ Tedy dí jim: Ale nyní, kdo má pytlík, vezmi jej, a též i mošnu; a kdož nemá, prodej sukni svou, a kup sobě meč. ³⁷ Nebo pravím vám, že se ještě to musí naplniti na mně, což psáno: A s nešlechtnými počten jest. Nebo ty věci, kteréž psány jsou o mně, konec berou. ³⁸ Oni pak řekli: Pane, aj, dva meče teď. A on řekl jim: Dostití jest. ³⁹ A vyšed podle obyčeje svého, šel na horu Olivovou, a šli za ním i učedníci jeho. ⁴⁰ A když přišel na místo, řekl jim: Modlte se, abyste nevešli v pokušení. ⁴¹ A sám vzdáliv se od nich, jako by mohl kamenem dohoditi, a poklek na kolena, modlil se, ⁴² Řka: Otče, chceš-li, přenes kalich tento ode mne, ale však ne má vůle, ale tvá staň se. ⁴³ I ukázal se jemu anděl s nebe, posiluje ho. ⁴⁴ A jsa v boji, horlivěji se

modlil. I učiněn jest pot jeho jako krůpě krve tekoucí na zemi. ⁴⁵ A vstav od modlitby, a přišed k učedníkům, našel je, ani spí zámutek. ⁴⁶ I řekl jim: Co spíte? Vstaňte a modlte se, abyste nevešli v pokušení. ⁴⁷ A když on ještě mluvil, aj, zástup, a ten, kterýž sloužil Jidáš, jeden ze dvanácti, šel napřed, a přiblížil se k Ježíšovi, aby jej políbil. ⁴⁸ Ježíš pak řekl jemu: Jidáši, políbením Syna člověka zrazuješ? ⁴⁹ A vidouce ti, kteříž při něm byli, k čemu se chýlí, řekli jemu: Pane, budeme-liž bítí mečem? ⁵⁰ I udeřil jeden z nich služebníka nejvyššího kněze, a uťal ucho jeho pravé. ⁵¹ A Ježíš odpověděv, řekl: Nechtež až potud. A dotkna se ucha jeho, uzdravil jej. ⁵² I dí Ježíš těm, kteříž přišli k němu, předním kněžím a úředníkům chrámu a starším: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjmi? ⁵³ Ješto na každý den býval jsem s vámi v chrámě, a nevztáhli jste rukou na mne. Ale totoť jest ta vaše hodina a moc temnosti. ⁵⁴ A oni javše jej, vedli ho, a uvedli do domu nejvyššího kněze. Petr pak šel za ním zdaleka. ⁵⁵ A když zanítily oheň uprostřed síně a posadili se vůkol, sedl Petr mezi ně. ⁵⁶ A uzřevši ho jedna děvečka, an sedí u ohně, a pilně naň pohleděvši, řekla: I tento byl s ním. ⁵⁷ A on zapřel ho, řka: Ženo, neznám ho. ⁵⁸ A po malé chvíli jiný, vida jej, řekl: I ty z nich jsi. Petr pak řekl: Ó člověče, nejsem. ⁵⁹ A potom asi po jedné hodině jiný potvrzoval, řka: V pravdě i tento s ním byl, neb i Galilejský jest. ⁶⁰ I řekl Petr: Ělověče, nevím, co pravíš. A hned, když on ještě mluvil, kohout zazpíval. ⁶¹ I

obrátil se Pán, pohleděl na Petra. I rozpomenul se Petr na slovo Páně, kterak jemu byl řekl: Že prve než kohout zazpívá, třikrát mne zapříš. ⁶² I vyšed ven Petr, plakal hořce. ⁶³ Muži pak ti, kteříž drželi Ježíše, posmívali se jemu, tepouce ho. ⁶⁴ A zakrývajíce ho, bili jej v tvář, a tázali se ho, řkouce: Prorokuj, kdo jest, kterýž tebe udeřil? ⁶⁵ A jiného mnoho, rouhajíce se, mluvili proti němu. ⁶⁶ A když byl den, sešli se starší lidu a přední kněží a zákoníci, a vedli ho do rady své, ⁶⁷ Řkouce: Jsi-li ty Kristus? Pověz nám! I dí jim: Povím-li vám, nikoli neuvěříte. ⁶⁸ A pakli se vás co otíži, neodpovíte mi, ani propustíte. ⁶⁹ Ale od této chvíle Syn člověka sedne na pravici moci Boží. ⁷⁰ I řekli všickni: Tedy jsi ty Syn Boží? On pak řekl jim: Vy pravíte, že já jsem. ⁷¹ A oni řekli: Což ještě potřebujeme svědectví? Však jsme sami slyšeli z úst jeho.

23

¹ Tehdy povstavši všechno to množství jich, vedli jej ku Pilátovi. ² A počali naň žalovati, řkouce: Tohoto jsme našli, an převrací lid, a brání daně dávatí císaři, pravě se býti Kristem králem. ³ Pilát pak otázal se ho, řka: Ty-li jsi král Židovský? A on odpověděv, řekl jemu: Ty pravíš. ⁴ I dí Pilát k předním kněžím a k zástupům: Žádné viny nenalézám na tomto člověku. ⁵ Oni pak více se rozmáhali v křiku, řkouce: Bouřit lid, uče po všem Judstvu, počav od Galilee až sem. ⁶ Tedy Pilát uslyšav o Galilei, otázal se, byl-li by člověk Galilejský. ⁷ A když

zvěděl, že by byl z panství Herodesova, poslal jej k Herodesovi, kterýž také v Jeruzalémě byl v ty dni. ⁸ Herodes pak uzřev Ježíše, zradoval se velmi. Nebo dávno žádal viděti jej, protože mnoho o něm slýchal, a nadál se, že nějaký div od něho učiněný uzří. ⁹ I tázal se ho mnohými řečmi, ale on jemu nic neodpovídal. ¹⁰ Stáli pak tu přední kněží a zákoníci, tuze na něj žalující. ¹¹ A pohrdna jím Herodes s svým rytířstvem, a naposmívav se jemu, oblékl jej v roucho bílé, i odeslal zase ku Pilátovi. ¹² I učinění jsou přátelé Herodes s Pilátem v ten den. Nebo před tím nepřátelé byli vespolek. ¹³ Pilát pak svolav přední kněží a úředné osoby i lid, ¹⁴ Řekl k nim: Dali jste mi toho člověka, jako by lid odvracel po sobě, a aj, já před vámi vyptáváje se ho, žádné viny jsem nenalezl na tom člověku ve všem tom, což vy na něj žalujete. ¹⁵ Ano ani Herodes; nebo odeslal jsem vás k němu, a aj, nic hodného smrti nestalo se jemu. ¹⁶ Protož potresce ho, propustím jej. ¹⁷ Musíval pak propouštěti jim v svátek jednoho vězně. ¹⁸ Protož zkřikli spolu všecko množství, řkouce: Zahlad' tohoto, a propust' nám Barabbáše. ¹⁹ Kterýž byl pro svádu nějakou v městě učiněnou a pro vraždu vsazen do žaláře. ²⁰ Tedy Pilát opět mluvil k nim, chtěje propustiti Ježíše. ²¹ A oni vždy volali, řkouce: Ukřižuj ho, ukřižuj! ²² A on po třetí řekl k nim: Což jest pak zlého učinil tento? Jáť žádné příčiny smrti nenalézám na něm. Protož potresce ho, propustím. ²³ Oni pak předce dotírali na něj křikem velikým, žádající, aby byl ukřižován. A

rozmáhali se hlasové jejich a předních kněží. ²⁴ Pilát pak přisoudil, aby se naplnila žádost jejich. ²⁵ I propustil jim toho, kterýž pro bouřku a vraždu vsazen byl do žaláře, za něhož prosili, ale Ježíše vydal k vůli jejich. ²⁶ A když jej vedli, chytivše Šimona nějakého Cyrenenského, jdoucího s pole, vložili na něj kříž, aby jej nesl za Ježíšem. ²⁷ I šlo za ním veliké množství lidu i žen, kteréžto plakaly a kvílily ho. ²⁸ A obrátiv se k nim Ježíš, dí: Dcery Jeruzalémské, neplačtež nade mnou, ale raději samy nad sebou plačte a nad svými dětmi. ²⁹ Nebo aj, přijdou dnové, v nichžto řeknou: Blahoslavené neplodné, a břicha, kteráž nerodila, a prsy, kteréž nekrmily. ³⁰ Tehdyť počnou říci k horám: Padněte na nás, a pahrbkům: Přikrejte nás! ³¹ Nebo poněvadž na zeleném dřevě toto se děje, i co pak bude na suchém? ³² Vedeni pak byli s ním i jiní dva zločinci, aby spolu s ním byli ukřižováni. ³³ A když přišli na místo, kteréž slove popravištné, tu jej ukřižovali, i ty zločince, jednoho na pravici, druhého pak na levici. ³⁴ Tedy Ježíš řekl: Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí. A rozdělivše roucho jeho, metali o ně los. ³⁵ I stál lid, dívaje se. A posmívali se jemu knížata s nimi, řkouce: Jinýmť jest spomáhal, nechať nyní pomůže sám sobě, jestliže on jest Kristus, ten Boží zvolený. ³⁶ Posmívali se také jemu žoldnéři, přistupující a octa podávající jemu, ³⁷ A řkouce: Jsi-li ty ten král Židovský, spomoziž sám sobě. ³⁸ A byl také i nápis napsaný nad ním, literami Řeckými

a Latinskými a Židovskými: Tento jest král Židovský. ³⁹ Jeden pak z těch zločinců, kteříž s ním viseli, rouhal se jemu, řka: Jsi-li ty Kristus, spomозиž sobě i nám. ⁴⁰ A odpověděv druhý, trestal ho, řka: Ty se ani Boha nebojíš, ješto jsi v témž odsouzení? ⁴¹ Myť zajisté spravedlivě trpíme, nebo hodnou pomstu za skutky naše béřeme, ale tento nic zlého neučinil. ⁴² I dí Ježíšovi: Pane, rozpomeň se na mne, když přijdeš do království svého. ⁴³ I řekl mu Ježíš: Amen pravím tobě, dnes budeš se mnou v ráji. ⁴⁴ A bylo okolo hodiny šesté. I stala se tma po vši zemi až do hodiny deváté. ⁴⁵ I zatmělo se slunce, a opona chrámová roztrhla se na poly. ⁴⁶ A zvolav Ježíš hlasem velikým, řekl: Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého. A to pověděv, umřel. ⁴⁷ A vida centurio, co se stalo, velebil Boha, řka: Jistě člověk tento spravedlivý byl. ⁴⁸ A všickni zástupové, přítomní tomu divadlu, hledíce na to, co se dalo, tepouce prsy své, navracovali se. ⁴⁹ Stáli pak všickni známi jeho zdaleka, i ženy, kteréž byly přišly za ním od Galilee, hledíce na to. ⁵⁰ A aj, muž jménem Jozef, jeden z úřadu, muž dobrý a spravedlivý, ⁵¹ Kterýž byl nepovolil radě a skutku jejich, z Arimatie města Judského, kterýžto také očekával království Božího, ⁵² Ten přistoupiv ku Pilátovi, vyprosil tělo Ježíšovo, ⁵³ A složiv je s kříže, obvinul v kment a pochoval je v hrobě vytesaném v skále, v kterémž ještě nebyl žádný pochován. ⁵⁴ A byl den připravování, a sobota se začínala. ⁵⁵ Šedše pak také za ním ženy, kteréž byly s

Ježíšem přišly od Galilee, pohleděly na hrob, a kterak pochováno bylo tělo jeho. ⁵⁶ Vrátivše se pak, připravily vonné věci a masti, ale v sobotu odpočinuly, podle přikázání.

24

¹ První pak den po sobotě, velmi ráno vyšedše, přišly k hrobu, nesouce vonné věci, kteréž byly připravily, a některé jiné byly spolu s nimi. ² I našly kámen odvalený od hrobu. ³ A všedše tam, nenalezly těla Pána Ježíše. ⁴ I stalo se, když ony se toho užasly, aj, muži dva postavili se podle nich, v rouše stkvoucím. ⁵ Když se pak ony bály, a sklonily tváři své k zemi, řekli k nim: Co hledáte živého s mrtvými? ⁶ Neníť ho tuto, ale vstalť jest. Rozpomeňte se, kterak mluvil vám, když ještě v Galilei byl, ⁷ Řka: Že Syn člověka musí vydán býti v ruce hříšných lidí, a ukřižován býti, a třetí den z mrtvých vstáti. ⁸ I rozpomenuly se na slova jeho. ⁹ A navrátivše se od hrobu, zvěstovaly to všechno těm jedenácti učedníkům i jiným všechněm. ¹⁰ Byly pak ženy ty: Maria Magdaléna a Johanna a Maria matka Jakubova, a jiné některé s nimi, kteréž vypravovaly to apoštolům. ¹¹ Ale oni měli za bláznovství slova jejich, a nevěřili jim. ¹² Tedy Petr vstav, běžel k hrobu, a pohleděv do něho, uzřel prostěradla, ana sama leží. I odšel, divě se sám v sobě, co se to stalo. ¹³ A aj, dva z nich šli toho dne do městečka, kteréž bylo vzdálí od Jeruzaléma honů šedesáte, jemuž jméno Emaus. ¹⁴ A rozmlouvali vespolek o těch všech věcech,

kteréž se byly staly. ¹⁵ I stalo se, když rozmlouvali a sebe se otazovali, že i Ježíš, přiblíživ se k nim, šel s nimi. ¹⁶ Ale oči jejich držány byly, aby ho nepoznali. ¹⁷ I řekl k nim: Které jsou to věci, o nichž rozjímáte vespolek, jdouce, a proč jste smutní? ¹⁸ A odpověděv jeden, kterémuž jméno Kleofáš, řekl jemu: Ty sám jeden jsi z příchozích do Jeruzaléma, ještos nevěděl, co se stalo v něm těchto dnů? ¹⁹ Kterýmžto on řekl: I co? Oni pak řekli jemu: O Ježíšovi Nazaretském, kterýž byl muž prorok, mocný v slovu i v skutku, před Bohem i přede vším lidem, ²⁰ A kterak jej vydali přední kněží a knížata naše na odsouzení k smrti, i ukřižovali jej. ²¹ My pak jsme se nadáli, že by on měl vykoupiti lid Izraelský. Ale nyní tomu všemu třetí den jest dnes, jakž se to stalo. ²² Ale i ženy některé z našich zděsily nás, kteréž ráno byly u hrobu, ²³ A nenalezše těla jeho, přišly, pravíce, že jsou také vidění andělské viděly, kteřížto praví, že by živ byl. ²⁴ I chodili někteří z našich k hrobu, a našli tak, jakž pravily ženy, ale jeho neviděli. ²⁵ Tedy on řekl k nim: Ó blázni a zpozdilí srdcem k věření všemu tomu, což mluvili Proroci. ²⁶ Zdaliž nemusil těch věcí trpěti Kristus a tak vjíti v slávu svou? ²⁷ A počav od Mojžíše a všech Proroků, vykládal jim všecka ta písma, kteráž o něm byla. ²⁸ A vtom přiblížili se k městečku, do kteréhož šli, a on potrh se, jako by chtěl dále jíti. ²⁹ Ale oni přinutili ho, řkouce: Zůstaň s námi, nebo se již připozdívá, a den se nachýlil. I všel, aby s nimi zůstal. ³⁰ I stalo se, když seděl s nimi za stolem,

vzav chléb, dobrořečil, a lámaje, podával jim. ³¹ I otevřiny jsou oči jejich, a poznali ho. On pak zmizel od očí jejich. ³² I řekli vespolek: Zdaliž srdce naše v nás nehořelo, když mluvil nám na cestě a otvíral nám písma? ³³ A vstavše v tu hodinu, vrátili se do Jeruzaléma, a našli shromážděných jedenácte, a ty, kteříž s nimi byli, ³⁴ Ani praví: Že vstal Pán právě, a ukázal se Šimonovi. ³⁵ I vypravovali oni také to, co se stalo na cestě, a kterak ho poznali v lámání chleba. ³⁶ A když oni o tom rozmlouvali, postavil se Ježíš uprostřed nich, a řekl jim: Pokoj vám. ³⁷ Oni pak zhrozivše se a přestrašeni byvše, domnívali se, že by ducha viděli. ³⁸ I dí jim: Co se strašíte a myšlení vstupují na srdce vaše? ³⁹ Vizte ruce mé i nohy mé, žeť v pravdě já jsem. Dotýkejte se a vizte; neboť duch těla a kostí nemá, jako mne vidíte mítí. ⁴⁰ A povědv to, ukázal jim ruce i nohy. ⁴¹ Když pak oni ještě nevěřili pro radost, ale divili se, řekl jim: Máte-li tu něco, ješto by se pojedlo? ⁴² A oni podali jemu kusu ryby pečené a plástu strdi. ⁴³ A vzav to, pojedl před nimi, ⁴⁴ A řekl jim: Tatoť jsou slova, kteráž jsem mluvil vám, ješto byv s vámi: Že se musí naplniti všecko, což psáno jest v Zákoně Mojžíšově a v Prorocích i v Žalmích o mně. ⁴⁵ Tedy otevřel jim mysl, aby rozuměli Písmům. ⁴⁶ A řekl jim: Že tak psáno jest a tak musil Kristus trpěti, a třetího dne z mrtvých vstáti, ⁴⁷ A aby bylo kázáno ve jménu jeho pokání a odpuštění hříchů mezi všemi národy, počna od Jeruzaléma. ⁴⁸ Vy

jste pak svědkové toho. ⁴⁹ A aj, já pošli zaslíbení Otce svého na vás. Vy pak čekejte v městě Jeruzalémě, dokudž nebudete oblečeni mocí s výsosti. ⁵⁰ I vyvedl je ven až do Betany, a pozdvih rukou svých, dal jim požehnání. ⁵¹ I stalo se, když jim žehnal, bral se od nich, a nesen jest do nebe. ⁵² A oni poklonivše se jemu, navrátili se do Jeruzaléma s radostí velikou. ⁵³ A byli vždycky v chrámě, chválíce a dobrořečíce Boha. Amen.

lxxx

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900